

BẢN TIN

ÁI HỮU GDPT VĨNH NGHIÊM HẢI NGOẠI

9909 Waterview Road Raleigh NC 27615 Tel (919) 272-5020 Email KmTamDieu@yahoo.com

Trang Bản Tin: www.BanTinAHVN.com Trang Nhà: www.VinhNghiem.org

Năm thứ 15 Số 120 Phật Lịch 2550 Ngày 10 tháng 2 năm 2007

Bản Tin

**Tờ báo của Ái Hữu GDPT
Vĩnh NghiêM Hải Ngoại
và thân hữu**

Mục lục

Trang bìa	1
Thư chúc Tết	2
Thi Kê Nhật Dụng	3
Tin Tức	4
Thư Tin	5
Hoa Đào	7
Thơ Xuân	8
Ký Sự Lễ Hội Hoa Hồng	9
Thư Cuối Năm	10
Thơ Tuệ Nga	11
Tương Niệm Thầy Mãn Giác	12
Ngày Của Mẹ	14
Lễ Cầu An	15
Cứu Trợ	17
Quỹ Từ Bi	19
Hãy ăn chay	20
Thủ Quỹ Kết toán	23
Nhạc Xuân Ly Hương	24

Chúc Mừng Năm Mới

Trước thềm năm Đinh Hợi - 2007

Ban Chấp Hành Ái Hữu G.Đ.P.T. Vĩnh NghiêM

**Xin Kính Chúc Chư Tôn Đức
cùng anh chị em Ái Hữu GDPT Vĩnh NghiêM
Một mùa Xuân đạo hạnh
Một năm mới tinh tấn & vạn sự cát tường.**

*Đừng bảo xuân tàn hoa rụng hết
Đêm qua sân trước một cành mai*
Ngọ Tái Tố Hữu

Lá Thư Đầu Năm Đinh Hợi 2007

Của Trưởng Huỳnh Chính Tiến Nguyễn Đức Long

Thân ái gửi: Quý Anh Chị Trưởng:

- Ban Hướng Dẫn GDPT Vĩnh NghiêM quốc nội
 - Ban Chấp Hành Ái Hữu GDPT Vĩnh NghiêM Hải Ngoại
 - Quý Anh Chị Biên Tập Viên Bản Tin Ái Hữu GDPT VN HN
- Và toàn thể thành viên Ái Hữu GDPT Vĩnh NghiêM Hải Ngoại*

*Nhân dịp Tết Đinh Hợi sắp đến, tôi trân trọng gửi lời cầu chúc
quí Anh Chị Trưởng một năm mới Đinh Hợi thân tâm vô lượng an
lạc, bồ đề tâm kiên cố và cùng với thân quyến hưởng một cái Tết
thật vui vẻ và hạnh phúc.*

Thân ái chào tinh tấn.

CT. Nguyễn Đức Long

Thi Kê Nhật Dụng

30- Đốt nến

Thắp lên một ngọn đèn
Cúng dường vô lượng Bụt
Một tâm niệm an lành
Làm rạng ngời mặt đất

Thắp lên một ngọn hồng lạp để cúng dường Bụt, ta cũng đồng thời thắp y thức của ta lên cho sáng tỏ. Tâm tư ta tỉnh thức thì màn vô minh và quên lãng tự nhiên tan biến và mặt đất sẽ sáng ngời. Một ngọn đèn như thế sẽ sáng không kém ngọn đèn của bà lão hành khất cúng Bụt năm xưa. Một ngọn đèn như thế xứng đáng để được dâng cúng lên vô lượng Bụt và đủ sức soi sáng cho mặt đất này.

(Trích *Tùng Bước Nở Hoa Sen - Thích Nhất Hạnh*)

Đức Đạt Lai Lạt Ma thứ 14

“MỖI NGÀY, KHI THỨC DẬY, QUÝ VI HÃY SUY TƯỞNG:

**HÔM NAY TÔI THẬT MAY MẮN ĐƯỢC THỨC DẬY,
TÔI CÒN SỐNG, TÔI ĐÃ CÓ MỘT ĐỜI NGƯỜI QUÝ BÁU,**

**TÔI SẼ KHÔNG LÃNG PHÍ NÓ,
TÔI SẼ SỬ DỤNG TOÀN BỘ NĂNG LỰC CỦA TÔI ĐỂ PHÁT TRIỂN BẢN THÂN**

**ĐỂ MỞ RỘNG TRÁI TIM TÔI TỚI NHỮNG NGƯỜI KHÁC,
ĐỂ THÀNH TỰU GIÁC NGỘ VÌ LỢI LẠC CỦA TẤT CẢ CHÚNG SINH,**

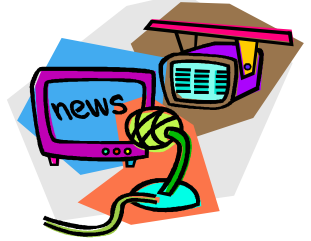
**TÔI SẼ CÓ NHỮNG TƯ TƯỞNG TỐT LÀNH ĐỐI VỚI NGƯỜI KHÁC,
TÔI SẼ KHÔNG GIẬN DỮ**

HAY NGHĨ XẤU VỀ NGƯỜI KHÁC.

**TÔI SẼ LÀM LỢI ÍCH CHO NGƯỜI KHÁC
Càng nhiều càng tốt trong khả năng của tôi.”**

TIN TỨC

Nhân ngày giỗ anh Đỗ Văn Phở (Bồ Tát Thường Bất Khinh của AHVN), trong tháng 10, 2006, chị Cao Ngọc Diệp (quả phụ Đỗ Văn Phở) đã mời ACE AHVN về dự buổi lễ ‘Giỗ anh Phở’ được tổ chức làm hai buổi: chiều thứ Sáu tụng kinh tại chùa Liên Hoa, thành phố Garden Grove, CA, và trưa thứ Bảy, cúng cơm tại tư gia. Chị Diệp và các cháu vẫn tiếp tục sinh hoạt và hướng dẫn GDPT tại địa phương. Hình ảnh hiền lành, chăm chỉ phụng sự màu Lam và AHVN của anh Đỗ Văn Phở vẫn in đậm nét trong tâm hồn ACE AHVN. Ngưỡng nguyên Tam Bảo phù hộ cho chị Diệp và các cháu luôn được an lành.

Anh Tâm Lạc Nguyễn Văn Thục: Như ACE đã biết, bệnh ung thư phổi của anh Tâm Lạc Nguyễn Văn Thục đã di căn đến gan, hết thuốc chữa, không biết về đất Phật lúc nào. Nay nhờ hồng ân Tam Bảo từ bi gia hộ, và nhờ một bệnh viên ở Sydney/Úc đã cho anh thử thuốc trị ung thư phổi mới nhất của Mỹ đang thí nghiệm. Anh sử dụng thuốc này, bây giờ đã lai tinh, da dẻ hồng hào, ăn uống tương đối, ngủ nhiều, ít đau nhức. **Anh gần như lành hẳn bệnh.** ACE chúng ta nhất tâm cầu mong căn bệnh ung thư của anh sẽ không còn tái phát nữa. Kính tin đến ACE TIN VUI này để cùng chia sẻ.
(*Nguyên Mẫn Lê Viết Lâm.*)

Thật cảm động khi thấy ACE AH GDPT VN/Nam Cali vẫn mãi gắn bó thương yêu đùm bọc lẫn nhau thể hiện qua buổi tham dự lễ phát tang và cầu siêu thân phụ hai em Sơn Thuận là cụ Ông Phạm Trọng Biên tại chùa Bát Nhã ngày 17/12/06. ACE đã ngồi lại bên nhau dự bữa cơm thân mật sau lễ cầu siêu ở chánh điện chùa. (TTrQV)

Tin AhgdptVNg-Bắc Cali: Anh chị ấy vẫn mãi đi tìm nhặt Cỏ Cây Hoa Lá xanh tươi còn sót lại của cuộc đời và tình Người, để xây đắp tổ ấm của mình ngày càng ấm áp hơn... Cùng với ước nguyện... ‘*ngày thành thời, đêm an lành, sáu thời đều an lành thành thời...*’. Ôi Xuân ĐÌNH HỒI đã đến rồi... Mùa Xuân bất tận vẫn ở mãi với Anh Chị Nguyễn Thông Nguyễn Đình Thống...!!! Để chia vui và cùng hưởng lấy hạnh phúc to lớn đó.. Một số Anh Chị Em AhgdptVNg/Bắc Cali đến thăm chỗ ở mới của Anh Chị Nguyễn Thông.. (TTrQV)

Tại quê nhà, huynh trưởng Tịnh Phúc trước Tết, cuối tháng 1/07 đã gặp tai nạn hỏa hoạn. AHVN hải ngoại đã tương trợ mong an ủi và chia xẻ với chị phần nào.

Tin Giờ Chót

Bản Tin đang lên khuôn thì nhận được tin ...

Ngày Chủ Nhật 4 tháng 2, 07, theo lời mời của anh Phó Nội Vụ Phạm Minh Tâm, một buổi họp mặt Tất niên của Nam Cali & San Diego đã được tổ chức tại nhà cố Huynh Trương Ngô Mạnh Thu, để anh chị em ngồi lại với nhau, cùng ăn bánh, uống trà và hàn huyên tâm sự những vui buồn trong năm qua. Buổi họp mặt quy tụ được 43 thành viên tại Orange County (Nam Cali) và San Diego. Thức ăn do các chị trở tài, các anh góp chuyên, mọi người đều hoan hỷ trong buổi tiệc tất niên. Đặc biệt trong buổi họp này, Trưởng doctor Nguyễn Đức Cường đã thuyết trình về đề tài: “*Các phương pháp để phòng chứng stroke.*” Trưởng tặng ACE một số tài liệu phòng ngừa khi có dấu hiệu của tai biến mạch máu não.

Địa chỉ mới

Web site AHNV quốc nội :
www.GDPTVN.com
www.vinhnghiemvn.com

Huynh Trương Đặng Đình Dũng
Lê Thị Tuyết Nga
7215 W. CAMDEN PL
SANTA ANA, CA 92704
Phone : (714) 668.1815

AHVN Bắc Cali tái ngộ cùng anh chị Thống & Chi

THƯ TÍN

Thư quy Anh Chị, Dịp Lễ HHH 2006 vừa qua, BTC đã có nhã ý gửi đến trưởng Trần Thanh Hiệp một món quà nhỏ. Trưởng Hiệp nhận được, rất cảm động và rất vui. Dưới đây là đoạn email trưởng Hiệp vừa gửi đến cho tôi để nhờ chuyển đến toàn thể quy AC trong AH GDPT VNHN. Nội dung như sau: ‘Nhờ trưởng Thiên Thanh chuyển tới ACE Vinh Nghiêem lời cảm ơn đã gửi cho tôi bức tranh Bồ Tát rất đẹp mà tôi sẽ mang về Paris để treo bên bàn thờ Diêu Thiên. Luôn tiên tôi cũng nhờ Trưởng gửi một chi phiếu \$50 cho tờ Bản Tin của ACE như là một đóng góp của một độc giả vẫn nhận đều đặn nội san này. *Chân Quang Trần Thanh Hiệp.*

Saigon, ngày 06 tháng 09-2006

Kính gửi Ban Chấp Hành Ái Hữu GDPT Vinh Nghiêem

Chúng tôi, thay mặt gia đình, xin kính gửi lời cảm ơn chân thành đến quý Anh Chị trong Ban Chấp Hành, đến chị Hồng Loan, chị Nhung đã lo lắng thăm hỏi, chia sẻ, động viên đứa em nơi quê nhà và đóng góp tài vật (\$200.00 US) để gia đình lo hương khói cho chồng, cha chúng tôi là Huynh trưởng Chúc Quang Phạm Văn Quỳnh, mất ngày 13 tháng 7, 2006.

Một lần nữa, xin chân thành cảm tạ những tấm lòng tương thân tương ái của quý Anh Chị trong Ban Chấp Hành và kính chúc các Anh Chị luôn đầy đủ sức khỏe để vững tiến trên con đường phụng sự. *Diêu Tâm Nguyễn thị Hải.*

Thư Các ACE, Trước hết cảm ơn Tâm (Diêu Thu) đã nhớ tới Minh mà gửi DVD Lễ Hội Hoa Hồng. Sau là yêu cầu tất cả các ACE phải hát bài ‘*Hoan hô, hoan hô, chúng ta cùng ca*’ để tán thưởng và tri ân ban tổ chức LHHH 2006. Trong DVD hình ảnh những bông hồng thật tuyệt đẹp được trình bày ngay lúc mở đầu khiến người xem nghĩ ngay là DVD sẽ rất đáng để coi tiếp. Thật vậy, chương trình rất nhiều tiết mục. Trưởng Phương đã làm MC rất thành công. Tất cả mọi người đều nói rất hay. Nhất là trưởng Bách vẫn còn phong độ vui tươi như khi sinh hoạt 60 năm về trước, cùng với đội phó sen hồng Tuê Linh. Cô cháu Quỳnh Giao mặc áo dài thật đẹp và nói cũng rất hay. Tóm lại, DVD LHHH và BTC đều đạt được điểm 19/20 cả. Mời quy ACE coi DVD xem tôi nói có đúng không nhé. Thân chúc toàn thể quy ACE sức khỏe và tinh tấn mãi mãi. *Diêu Thanh Trần Thị Thanh Minh.*

Ngày Chủ Nhật 15/10/06 lúc 2:30PM các HT, cựu HT và đoàn viên GDPT Vietnam vùng Hoa Thịnh Đốn đã có một khóa lễ cầu an cát tường cho Đức Tăng Thống Thích Huyền Quang và Hòa Thượng Thích Quảng Độ tại chùa Giác Hoàng. Trưởng Đào Hiếu Thảo thay mặt đài Tự Do Á Châu phỏng vấn và truyền thanh tinh thần phật tử hải ngoại trước sự đấu tranh của phật giáo tại VN do nhị vị hòa thượng lãnh đạo. Saudó, ACE AHVN Chi Miền Đông

Hoa Kỳ đã về họp chi Miền Đông tại nhà trưởng Nữu & Mai với sự hiện diện đông đủ của các thành viên và thân hữu. Dịp này có sự tham gia của Trưởng Du,,Mỹ và hai cháu từ Raleigh lên dự khóa lễ cầu an. Trưởng Nữu đã cấp tốc viết một đoản ky về ngày lễ cầu an.

Kính thư quy AC thành viên và thân hữu AHVN/HN :Như quy vị rõ, chúng ta vừa có một mất mát vô cùng to lớn trong hàng giáo phẩm của Phật Giáo. Đó là sự ra đi của Hòa Thượng Thích Mãn Giác, Hội chủ Tổng Hội PGVN, Thành viên Hội Đồng Chứng Minh của Viên Tăng Thống GHPGVNTN. Trước 1975, Ngài đã từng là Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên GHPGVNTN và là phó viên trưởng Viên Đại Học Vạn Hạnh. Cố Đại Lão Hòa Thượng Hội chủ năm nay đã gần 80, bị bệnh trong hơn một năm qua. Đã mang thân tứ đại thì không ai tránh khỏi Sinh Lão Bệnh Tử, nên ngày 13 tháng 10 2006, Đại Lão Hòa Thượng Thích Mãn Giác đã an nhiên thư thả thị tịch lúc 7 giờ 50 sáng. Dưới đây là một số chi tiết liên quan đến việc AHVN/HN đến thăm viếng, thọ tang, và cung tiến kim quan cố Đại Lão Hòa Thượng:

Thứ Sáu 20/10/06 lúc 2 giờ chiều: Đoàn đại diện AHVN/HN viếng và thọ tang Cố Đại Lão Hòa Thượng tại chùa Vietnam Los Angeles. Đoàn do HT Đức Châu Vũ Ngọc Khuê (Nam CA) Tổng Thư Ký BCH/AHVNHN hướng dẫn, cùng hai thành viên HT Hồ Văn Phú và HT Lê Đình Du (miền Đông Hoa Kỳ). Thứ Bảy 21/10/06 lúc 8 giờ 30 sáng: Một đoàn thứ hai dưới sự hướng dẫn của HT Phạm Minh Tâm, phó nội vụ BCH/AHVNHN cùng HT Trần Minh Phương phó ngoại vụ,

HT Vũ Ngọc Khuê Tổng Thư ký, HT Hồ Văn Phú, HT Lê Đình Du .. sẽ tham dự lễ cung tiến và lễ trà tỷ. Lễ di quan bắt đầu lúc 9 giờ sáng. Lễ hỏa táng bắt đầu 11 giờ sáng. ACE AHVN cố gắng thu xếp để cùng phái đoàn đại diện AHVN/HN đến bái lạy lần cuối Cố Đại Lão Hòa Thượng Thích Mãn Giác, một bậc cao tăng thạc đức của Phật giáo VN. Ngoài ra BCH đã đăng báo phân ưu đến Giáo Hội trước sự ra đi của Đại Lão Hòa Thượng. Xin tất cả HT và thành viên AHVN/HN và trong nước nhất tâm hướng về giác linh Cố Đại Lão Hòa Thượng và cầu nguyện cho Ngài Cao Đăng Phật Quốc.

Thư quy Anh Chị,

Đúng theo thông báo của anh Trưởng Ban Chấp Hành Đặng Đình Khiết, phái đoàn AHAVN hải ngoại đã ghi danh trước với Ban Thư Ký của Ban Tang Lễ chùa Việt Nam California. Thứ Sáu, sau khi đón trưởng Lê Đình Du tại phi trường Johnway, hai anh em chúng tôi lên thẳng chùa Việt Nam. Nơi đây anh Hồ Văn Phú và chị Yến Như đã có mặt. Chúng tôi 4 người cùng hiến diên trước bàn hương án giác linh Cố Hòa Thượng Thích Mãn Giác. Ban thư ký trình tên phái đoàn AHAVN với Đại đức ban nghi lễ. Đại đức đã xuống danh 4 trưởng đại diên AHAVN/HN. Sau đó Thầy hướng dẫn thỉnh chuông và xuống lời đánh lễ giác linh Hòa Thượng : *'Nhất tâm dānh lễ tân viên tịch. '* chúng tôi đánh lễ giác linh tam bái theo lời xuống. Tiếp theo Thầy đã đề nghị đoàn phát biểu, trưởng Lê Đình Du phát biểu, và trưởng Hồ Văn Phú đại diên trưởng Đặng Đình Khiết phát biểu. Chúng tôi đã ghi lời bái biệt Thầy nơi sở Tang. Rồi lần lượt 4 người vào giác linh đường viếng nhục thân Hòa Thượng. Một vài hình ảnh do trưởng Phú ghi nhận đã được chuyển tới trưởng Khiết. Ngày Thứ Bảy dự lễ trà tỳ cho Hòa Thượng, trưởng Phạm Minh Tâm làm trưởng đoàn AHAVN/HN cùng một số ACE AHAVN đã đánh lễ và tham dự lễ đưa tang. Khuê và Du theo các đơn vị GDPT.

(Vũ Ngọc Khuê)

***** Thầy Mãn Giác** - Chị Kimmy ơi, như thế là tôi dành đầu hàng về chuyên về đánh lễ nhục thể của Thầy Mãn Giác rồi. Không cách chi có thể giải quyết được vì kẹt quá! Như vậy nhờ chị nói với Du hộ tôi, khi đến đánh lễ Ôn, thì chuyển giúp lời tạ lỗi của tôi với Ôn. Nhớ lại mùa Hè nào đó, lúc anh Lâm Văn Trung còn sống, và năm đó có trại Về Nguồn, và đã có mời Thầy Mãn Giác và cả tôi về dự trại. Kỳ đó có cả vợ chồng anh chị Trần Dạ Từ & Nhà Ca nữa. Giữa thiên nhiên của National Park của Tennessee. Trên bãi cỏ là một bàn thờ nhỏ thật đơn giản. Hoa cúng Phật là hoa lá của núi rừng Tennessee. Thầy Mãn Giác làm chủ lễ, tôi và Du thủ chuông mõ. Lần đó, còn gặp cả linh mục Việt Châu của tờ báo Dân Chúa vùng New Orleans, mà chúng tôi quen nhau từ lâu. Ông gặp tôi thì mừng rỡ nói rằng : *' Uả như thế ông Khiết nào mới chết hồi năm ngoái vậy? '* Ông làm tôi với một người tên Trần Việt Khiết, bị chết ở Delaware. Cái chết của ông này mang nhiều bí ẩn, nên đã ồn ào trong cộng đồng Việt/Mỹ một dạo) Khi nghe tôi giải thích sự thể, ông linh mục này, và tôi, và cả Thầy Mãn Giác nữa cùng cười thật vui. Còn nhớ Thầy chỉ vào tôi và nói : *'Ông Khiết này chết làm răng được mà chết!'*

Thế đây, bây giờ Ôn mất mà tôi lại không về được. Cũng giống như ngày Thầy Thanh Kiểm, Thầy Đức Nhuận mất. . Tôi từ xa bái lạy giác linh các vị. Thế nào tôi cũng sẽ về đánh lễ tháp của Ôn ở chùa Việt nam Los Angeles, cũng như sẽ có dịp về chùa Vĩnh Nghiêm và chùa Giác Minh ở Vietnam đánh lễ quy Thầy Thanh Kiểm và Đức Nhuận.
(Đặng Đình Khiết)

Lễ Truy niệm chính thức và lễ Trà Tỳ nhục thân cố Hòa Thượng Thích Mãn Giác, Hàng xin chia sẻ một chút thấy/nghe của mình để các AC ở xa được tường. Chương trình tang lễ được tổ chức rất trịnh trọng, trang nghiêm và quy củ. Số lượng người tham dự trên 5000 người. Chủ tang ni đồng đảo với y áo vàng rực cả nghĩa trang rộng lớn. Các đơn vị GDPT trong đó có anh Ngũ Duy Thành, anh Khuê, và anh Du làm việc rất tích cực. Quy AC Ban Chấp Hành AHAVN/HN và nhiều thành viên ở xa và trong vùng, tham dự tang lễ cùng rất đông các hội đoàn, đoàn thể Phật tử bạn. Cùng ngày là Lễ Hội 30 năm ngày thành lập GDPT Việt nam ở Hoa Kỳ được tổ chức tại Trung Tâm Huấn Luyện và Tu học Thích Quảng Đức. Thầy Trí Hiền của chúng ta (ở Texas) cũng đã hiến diên tại cả hai buổi lễ này.
(Điều-Hương)

Hội Ngộ AHAVN quốc nội

Ngày 22 tháng 10 năm 2006, Minh Châu lần đầu tiên về thăm quê, nên rất "ngổ rùng". Tuy thế vẫn liên lạc được với chị Tịnh Phúc. Chiều 25 tháng 10/06, MC mời Bác Liệu, chị Oanh, chị Tinh Phúc, và anh Hùng(chùa) đến nhà MC. Mọi người đã bàn những chi tiết cho việc đi cứu trợ các đoàn sinh GDPT bị bão lụt tại Đà Nẵng và ăn cơm chiều tại nhà hàng "Quán Tre".

Sau đó chị Oanh, chị Tinh Phúc, chị Nguyệt và MC đi Đà Nẵng 3 ngày.

Đến ngày 10-11-06, Mọi người ,chi Phúc, chị Oanh, chị Mai (Ngô M Thu), anh Bùi Tho Thi, anh Nghi Yên,anh Cao Bá Hưng, anh Hùng, họp mặt tại nhà Bác Liệu và được bác đãi những món đặc biệt Huế. Cùng ngày hôm ấy Chi Tinh Phúc và MC đi thăm gia đình anh La Kien Nam và gia đình cố huynh trưởng Minh Châu.

Trong chuyến về quê này , MC đi thăm chùa Giác Minh, Chùa

Vĩnh Nghiêm, chùa Phước Hải và cùng các anh chị đến chùa Long Hoa , giúp các em mô côi. (Minh Châu)

Hoa Đào

Mấy hôm nay thời tiết đã ấm lại, và trong không khí đã thấy bóng dáng mùa xuân. Dù sống ở quê người đã hơn 10 năm, nhưng mỗi lần trời se lạnh do những làn gió xuân mang lại, lòng tôi lại xao động, chờ mong Tết đến, và Tết đang thờ thẩn nhẹ nhàng đến với những người tha phương, xa, rất xa quê nhà. Ngoài sân, những cành Đào đang chuẩn bị bộ áo mới tươi thắm cho mình và cùng đón xuân về. Xuân về, ai cũng nghĩ đến hoa, chơ hoa ở quê nhà rực rỡ đủ màu, các loại hoa ganh đua khoe sắc và hương, nhưng nổi bật nhất vẫn là Mai và Đào.

“Đua chen Thu Cúc, Xuân Đào

Lựu phun lửa Hạ, Mai chào gió đông” (Bích Câu Kỳ Ngộ)

Tôi rất thích Hoa Đào, nhưng là loại Bích Đào: Những đóa hoa màu hồng tím lạt, điểm trên những cành đào thanh mảnh, chen với màu xanh lá cây tươi, giữa bầu trời trong, xanh thẳm, thật đẹp và thi vị làm sao!!!!. Sang xứ người, đầu đầu tôi cũng chỉ thấy những chùm Anh Đào kết dính lại thành từng mảng trên những cành trụi lá mà nhìn từ xa, tôi có cảm tưởng như những đám mây hồng. Hoa Anh Đào thật rực rỡ, thật đẹp, nhưng tôi vẫn thấy thiếu thiếu một yếu tố nào đó, chắc là thiếu cái đậm thắm của quê hương và thiếu cái thơ mộng của Bích Đào.

Tim một cành Bích Đào ở đây, thật khó vì rất hiếm, nhưng nếu có một cành Đào na ná như thế thì cũng rất hạnh phúc đối với tôi. Và tôi đã tìm thấy họ hàng xa gần với Bích Đào trong vườn của anh chị Sơn ở Nam Cali. Hai cây Đào cổ thụ trong sân sau nhà anh chị Sơn, năm nào cũng rực rỡ với chiếc áo mới 3 màu, 5 sắc. Màu trắng, hồng và đỏ pha trộn với những sắc đậm, nhạt khác nhau. Đa số những đóa hoa đều có 2 màu trắng và đỏ hoặc trắng điểm hồng, nhưng nếu chú ý thêm, ta sẽ tìm thấy những đóa hoa đỏ tươi, hoặc phơn phớt hồng hoặc trắng tinh e ấp, ẩn mình sau những đóa hoa khác màu. Những hoa Đào này vẫn có một chút mộng mơ của Bích Đào vì nó không đầy đặc chen chúc trên cành, nó vẫn có vẻ e ấp, ngại ngùng kín đáo và duyên dáng của những đóa hoa mang tuyền một màu. Tuy vậy nó vẫn không kém phần rực rỡ, tươi vui của Anh Đào.

Đẹp làm sao khi ngắm những đóa hoa Đào nhiều màu sắc trên những cành khô đang nhú chồi xanh. Tôi có thể đứng hàng giờ để tìm và ngắm những đóa hoa trắng tinh trên cây đào đặc biệt này (gọi là Đào mà hoa lai Trắng). Mỗi lần ngắm những đóa đào này, lòng tôi lại lâng lâng, những phiền não của cuộc sống bay theo hương thơm thoang thoang và tan vào không gian vô tận.

Anh Chi Sơn cũng ươm một số cây Đào này để tặng anh em, bè bạn. Năm kia, năm kia, thế hệ thứ hai của giống Đào này đã e ấp bước vào nhà anh Thu, Năm kia nó vững chãi hơn khi đến định cư nhà anh Phó, Năm kia, nó thật hạnh phúc khi được anh chị Mai-Tín đón về, và năm ngoái đến phiên tôi được hân hạnh chào đón những đóa hoa tuyệt sắc vào “vườn hoa” tí hon của cái Apt. Tuy chỉ có 25 đóa hoa trên cành nhưng cũng đủ rực rỡ của mùa xuân và cũng đủ niềm vui trọn năm cho tôi. Không biết năm nay những cây Đào be bé, xinh tươi sẽ về nhà ai????!!!. Hình như cái hàng chờ nhận Đào hơi dài (tôi ghi danh và chờ đến 3 năm).

*Đào tươi phô sắc thắm,
Đem tình Lam nồng ấm
Trao về nhau mừng Xuân
Trong vòng giây thân ái*

Xuân Đình Hội –2007

Quảng Diệu Ngọc Cao Minh Châu

Thơ Xuân

SPJ Diêu Khoan Lê Thị Dung

Khai bút ngày Xuân

Ngày Xuân vác bút ra khai,
Khai rằng: Xuân có tái lai bao giờ.
Thế sao ta mãi hững hờ ?
Hưởng Xuân đi chú, cứ mơ mộng hoài .
Hồi ở đời có mấy ai ?
Yêu Xuân bó gối, nằm dài khóc Xuân !!!
Một ngàn Xuân, một vạn lần,
Vui thì vui thật, mưa Xuân vẫn còn...

Lễ Phật Đầu Xuân

Tháp thoáng xa xa một mái Chùa,
Tiếng Chuông theo gió quyên trong mưa.
Đánh tan giấc mộng nơi trần tục,
Chợt tỉnh cơn mê... gió trở mùa.

Tôi bước chân đi trong gió lạnh,
Nghe lòng dạo dục một màu xanh,
Lâng lâng hồn tựa như bay bổng
Đến cõi thần tiên, chí đã thành...

Tôi đứng lặng yên chẳng dám vô,
Ngước nhìn tượng Phật niêm Nam Mô,
Chấp tay cung kính tôi cầu khẩn,
...Lạy Đức Như Lai, lượng hải hà.

Phút chốc lòng tôi nẩy ước mơ,
Cuộc đời đẹp tựa những vần thơ,
Cho tôi vui mãi trong màu Đạo,
Sao vẹn niềm tin, vẹn giấc mơ...

Ông Đồ

Thi sĩ Vũ Đình Liên

Mỗi năm hoa đào nở
Lại thấy ông đồ già
Bày mực tàu giấy đỏ
Bên phố đông người qua

Bao nhiêu người thuê viết
Tấm tắc ngợi khen tài
Hoa tay thảo những nét
Như phụng múa rồng bay

Nhưng mỗi năm mỗi vắng
Người thuê viết nay đâu?
Giấy đỏ buồn không thắm
Mực đọng trong nghiên sầu

Ông đồ vẫn ngồi đó
Qua đường không ai hay
Gió buồn mơn mặt giấy
Ngoài trời mưa bụi bay

Năm nay hoa đào nở
Không thấy ông đồ xưa
Những người muôn năm cũ
Hồn ở đâu bây giờ?

Đoàn Ký Sau Lễ Hội Hoa Hồng

Thưa toàn thể các ACE Vĩnh Nghiêm, Lễ Hội Hoa Hồng đã qua nhưng những cánh hồng chúng ta trao cho nhau vẫn còn nồng thắm. Hàng năm cứ đến mùa Vu Lan chúng ta lại dành một ngày để cùng nhau nhớ về Ông Sinh Thành Dưỡng Dục của cha mẹ. Thông lệ này nối tiếp từ người khởi xướng là Trương Tâm Hòa Ngô Mạnh Thu.

Năm nay, thật ra nói về số người tham dự thì chỉ khoảng hơn 100 người, nhưng chúng ta 'cảm' được tình thân ái từ sâu thẳm trong tim mỗi người hiền diên. Xin được dành lời cảm ơn trân trọng đến tất cả ACE đã đến tham dự, cũng như không hiền diên nhưng trong lòng đã tìm về với nhau trong tinh thần Vĩnh Nghiêm, như chính tên gọi của chúng mình vậy. Trong DVD được gửi đến tay quý AC, thật ra chỉ là phần 'front end', tạm gọi là 'trình làng' thôi. . . Chứ cái phần 'back end' cũng gọi là. . . 'hậu trường' mới thực là hấp dẫn. Xin được kể sơ vài chuyên vui trong ngày lễ hội .

Chưa bao giờ chúng ta được thưởng thức một bữa ăn 'đã' như ngày LHHH năm nay, mọi người đến tham dự được ăn uống thật đầy đủ, ngon miêng, có cả món bún rất ngon của chị Thịnh. Các loại bánh trái từ các chị Mai, chị Tâm, chị Am, chị Tuyết, chị Minh Châu, chị Ngọc..và các chị khác nữa. Phần trang trí hội trường cũng là một lực lượng đông đảo và kiến hiệu với những bông hồng và bông trắng trang trí quanh tường và sân khấu. Các anh Hải, Tâm, Hùng, Khuê, Hoa, Sơn, Hoài cùng các chị, và giới trẻ Thuấn, Quỳnh Giao, Chính và các bạn đã làm việc rất hiệu quả. Ban nhạc 'cây nhà lá vườn' là ban nhạc chuyên nghiệp của cháu Thuận (con anh Thu), dĩ nhiên là chơi 'free' cho chúng ta. Mấy ca sĩ tí hon của chúng ta toàn là 'bất cóc bỏ đĩa' chứ đâu có tập dượt gì đâu. Cả hai MC Đức Cường và Quỳnh Giao cũng là .. xuất khẩu thành .. MC đấy chứ, đâu có thời gian tập dợt. Vậy mà coi thấy cũng . . . ngon lành như ai . . . Phải không các Anh Chị? Các trưởng huynh Tuệ Linh, Bùi Ngọc Bách cũng chung lòng đến tham dự và ủng hộ để kết chặt tình thân trong ngày lễ hội. Các cháu bé thế hệ thứ hai, ba, cũng có dịp tung tăng bên nhau với tiếng cười rộn rã.

Còn một chuyên không thể không kể ra cùng quý anh chị đó là tờ Bản Tin và tập nhạc. Tập nhạc là công sức trang hoàng, in ấn tư bằng công sức của chị Minh Châu. Còn tờ Bản Tin thì mới gọi là một . . . kỷ tích của Kim Mỹ. Ba ngày trước LHHH, Kim Mỹ đang đi chữa bệnh ở Cali, cho biết là cái máy laptop Mỹ đem theo để làm Bản Tin bị hư, cho nên tất cả các bài vở chuẩn bị để kịp xuất bản trong dịp LHHH đều bị mất sạch, mà mấy cái file lay-out cũng đi theo luôn. Mỹ bây giờ trắng tay.. phải tạm xử

dụng máy computer của cháu Ngô Lê Trọng Tường (con anh Thu) để gõ lại từ đầu. Nghe sao mà buồn bã ngậm ngùi..

Mỹ lúc đó còn yếu lắm, phải nghỉ việc ?ê sang Cali nhờ trường Nguyễn Đức Cường chữa bệnh, mong lấy lại chất giọng. . . thò thò ngày nào. Trong CD LHHH, các anh chị thấy Mỹ lên giới thiệu chương trình đôi phút. . . đều là những cố gắng rất lớn của Tâm Diệu để vượt qua những giới hạn của thanh quân đang bị tê liệt. Vậy mà đúng buổi chiều LHHH, Kim Mỹ đã trao cho mọi người tờ Bản Tin với những thông tin rất nóng sốt về mùa Vu Lan BáoHiếu. Cảm tờ báo trong tay mà lòng rung rung, có mấy ai biết sự hy sinh đáng quý biết bao từ những trang giấy nhỏ này..

Nếu các ACE đã đọc xong Bản Tin xin đừng vất đi, vì trong đó là mồ hôi, là những sớm khuya không ngưng nghỉ, là sự ché ngự những yếu ớt của bản thân, là một tâm tình lặng lẽ dâng hiến cho ACE mà không cần hỏi đáp.

Và sau cùng là những DVD gửi đến quý AC, đó là công sức của ba nhân vật chính: Chị Tâm (Di?u Thu), anh Phạm Minh Tâm, và cháu Chính (con chị Châu), dĩ nhiên là có sự ủng hộ đóng góp của nhiều AC nữa. Nhưng từ những slide show, clip hình ảnh, nhạc edit, thumbnail, chọn lọc từng chút một, là những công sức không nhỏ từ các ACE chúng mình.

Tất cả, vâng, tất cả đều tự bỏ tiền túi ra mà làm, cũng như những CD của anh Khanh (chị Tuyết) cũng được trả bằng một thứ duy nhất: Tình Thương ta dành cho nhau.

Chuyên tổ chức, cố nhiên, có rất nhiều sai sót, vì chúng ta không đến với LHHH để nhìn nhau trình diễn, mà chúng ta đến với nhau để chia sẻ niềm hạnh phúc êm ả, tràn ngập tin yêu.

Hàng năm, cứ đến mùa Vu Lan, các ACE dẫu có đi xa về gần, xin hãy cố dành chút thời gian về thăm California, nơi có nhiều nhân lực của AHVN HN, để được cài Hoa Hồng trên ngực áo, và cũng để biết rằng nơi đây có những người thân yêu trong gia đình áo lam, luôn mở rộng vòng tay chào đón bất cứ những ai, đã từng mang trong tim hai chữ Vĩnh Nghiêm.

Xin trao đến các ACE Bông Hồng rực rỡ của Tin Yêu.

Thay mặt Ban Tổ Chức Lễ Hội Hoa Hồng 2006.

Phúc Đạt Trần Minh Phương

Lá Thư Cuối Năm

Các Anh Chị thương kính,

Các Em thương quý,

Đi về Nam Cali tìm nắng ấm và tham dự lễ cầu siêu và phát tang thân phụ hai em Sơn-Thuận tại chùa Bát Nhã 11:00 am December 17-2006..

Thật xúc động khi thấy tình Lam nghĩa Phụ đậm nét trong Anh Chị Em AhgdptVNg/HN tham dự thật đầy đủ hôm đó..

Và tuần lễ kế tiếp được chị Thịnh, chị Minh Châu và HTr trẻ Chính đến thăm chỗ ở mới nhỏ gọn đơn sơ nơi xứ người của TTrqy.. Anh chị Hùng Ngọc mời tất cả ăn buổi cơm trưa tại tư gia đầy tình nghĩa anh em ruột thịt tâm linh.. Rồi lại đến chị Hằng Nam Cali kết hợp với chị Nhung San Jose mời đi uống café, ăn phở ngon quá chừng.. Thời tiết này lạnh hơn mọi năm.. Giọt café ngọt ngọt.. đắng đắng.., khói bốc lên thơm phức từ tô phở 54 Aluim Roch SJ làm ấm lòng chúng mình.. Tâm Hòa NMT thích ăn ở đây và thường nói như vậy..

Ôi quý hóa thay.. duyên lành đã cho ta ngồi lại với nhau hưởng cái se se lạnh của ngày cuối năm, ngẫm lại chuyện tình Lam.. "Thương nhau lắm, cắn nhau đau.." ở khắp mọi nơi, mọi chốn.. Nhưng.. không!.. không!.. Mảnh vườn Tịnh Độ AhgdptVNg vẫn yên lành thanh tịnh.. Chuyện tình Lam độ đầy thương yêu của nó hơn 60 năm rồi ít ỏi gì?. Nói sao cho vừa, nói sao cho hết!!!

Hội ngộ AhgdptVNg vừa rồi.. coi vậy mà đã đầy năm rồi đó..! Tình cảm thương yêu vẫn còn đầy ấp trong chúng ta.. Ban Chấp Hành tiếp nối cũng đã làm khá nhiều Phật sự viên thành.. AhgdptVNg/miền Đông/Bắc Cali đã ổn định BCH, chuyện còn đọng lại là Chi Nam Cali Thành viên khá đông, rải rác khắp mọi nơi, chuyện tổ chức không phải dễ.. Nhìn nét mặt các anh chị những lần gặp gỡ đậm nét lo âu.. thương quá đi thôi.. Chân thành thương yêu đùm bọc lẫn nhau chúng ta nhất quyết tiến hành nghe các anh chị Nam Cali.. Anh Chị em Vĩnh Nghiêm khắp mọi nơi chúng ta đứng dậy vỗ tay hoan hô các anh chị em Nam Cali.. Nhà ta! Ta dựng!..

"Hoan hô.. hoan hô.. à.. a.. a.. chúng ta cùng ca..." hay là.. *"Qua 50 năm tóc đã bạc màu.. Tình Lam trong anh em.. vẫn như ngày đầu.."*

Năm hết Tết đến xin kính chúc Anh Chị Em an lành, hạnh phúc

TTrqy

**AHGDPT VN thế hệ thứ hai và ba
Trong ngày Lễ Hội Hoa Hồng**

Lời Kinh Thơm Gió Biển

Tuệ Nga

Chiều nay ra thăm Biển
Ơi, biển xanh
Ơi, cát vàng
Có cánh gió lang thang
Âm vang lời cầu nguyện
Chân dung nào hiển hiện
Phật sáng ngời trong tâm
Bát ngát Hải Triều Âm . .

Chiều nay ra thăm Biển
Biển băng khuâng . .
Tiếng lặng thăm
Tiếng thời gian
Không gian mênh mang
Bước chân nào xao xuyến
Bờ cát trắng âm thầm
Thoảng hồi chuông vi diệu
Ai niệm Quán Thế Âm

Lòng lâng lâng
Trâm dâng Hương Bát Nhã
Làn gió hiền hòa lướt trên vùng biển cả
Biển xanh ngát gió trầm hương
Lời kinh cầu vang vọng mười phương

Bờ cát hân hoan
Biển xanh dòng tịnh thủy
Ai đi tìm Thiện Mỹ
Bờ cát trắng mênh mang . . mênh mang,
Đám mây vàng cuối trời xa diệu vợi

Áo cà sa phát phới
Thênh thang gió ngàn phương
Chiều ra Biển lòng hướng vọng Tây Phương
Biển xanh thăm hiền hòa trời Quán Tường

Hải Triều Âm vô lượng
Tám phương trời vi diệu tám phương hoa
Nam Mô Bốn Sư Thích Ca

Biển chan hòa nắng sớm
Nắng Bồ Đề thanh khiết Hải Triều Âm
Lời kinh vi diệu vang đáy biển ngâm
Tương như nước nhàn dương
Mẹ hiền Quán Thế Âm phổ độ
Thơ như lòng Sen thoảng gió trầm hương
Lời Kinh Cầu nhiệm huyền thơm gió Biển
Lời Kinh Cầu đưa ta về Chánh Niệm
Lời Kinh Cầu bát ngát gió trùng dương
Lời Kinh Cầu cho đời đẹp yêu thương
Lời Kinh Cầu Quán Thế Âm màu nhiệm
Lời Kinh Cầu thậm thâm lòng Biển

Biển muôn đời, ơi, Biển Đại Từ Bi . .
Cho lòng con lắng gọi sân si
Cho tâm con tịnh thanh nhất quán

Đuốc Chân Như mờ chân trời sáng lạn
Con Kính Thành Tạ Ân Đấng Thế Tôn
Vàng trượng quang soi sáng tâm hồn
Đưa con về nguồn, Biển Đại Bi vô lượng . . .

Tuệ Nga

Thi Sĩ Huyền Không

Tĩnh Giác Chiêm Bao

(Viết cho Tánh Thiện (Đ. Phước)
với những buổi công phu khuya đây thiên vị)

Hôm qua mộng thấy tụng kinh
Tỉnh ra mới biết chính mình là trắng
Bao nhiêu cát của sông Hằng
Là bấy nhiêu kiếp đã tăng tử sinh

Lang thang, nghiệp chướng, tội tình
Con chim nó hót, bình minh đến rồi
Thời gian phù mộng đây nơi
Mim cười bé ngủ xa xôi kiếp nào

Nôi hồng trần ngập chiêm bao
Mà nay ta đã đi vào trần gian
Đêm ngày ngồi tụng Kim Cang
Sắc không mộng huyền cựu mang với người.

Trong mơ thấy đóa hoa tươi
Bây giờ tỉnh dậy ta cười với ta
Giang tay đón cả Ta Bà
Lòng nghe rộn ngọc hằng sa kiếp rồi

Ngày xưa Trang Tử bồi hồi
Giữa mình và bướm ai ngồi ngắm nhau
Bây giờ Xuân đến lòng đau
Ai mang áo cũ bạc màu mùa Đông

Cho xin một đóa hoa hồng
Đem về cắm giữa giò sông cuộc đời
Hương thơm bát ngát tình người
Say sưa tụng mãi những lời kinh xưa

Los Angeles, cuối Xuân Canh Thân.

Gọi Tôi

Có ai gọi mãi tên tôi
Hai năm xa xứ đứng ngồi không yên
Quê hương, đạo pháp chưa quên
Con tim ôm trọn ba miền nhớ thương
Gọi tôi chi suốt đêm trường
Chuông chùa vang vọng trên đường tôi đi
Gọi tôi, tôi biết làm gì
Nắng mưa đổ xuống làm lì thời gian
Trăm năm trong chiếc áo vàng
Hoàng hôn đứng đợi đò ngang không bờ
Tôi đi giữa phố bơ vơ
Hai tay sờ soạng tôi chờ tìm tôi
Năm nay, năm một tuổi rồi
Đáy hồn ray rức nổi trôi kiếp người
Tha hương còn đó hoa tươi
Gọi tôi, xin gọi nụ cười đắng cay

Gọi tôi, trên bến đò này
Sông kia núi nọ chia tay thươ nào
Sài Gòn, còn đó chiêm bao
Gọi lên một tiếng, ngọt ngào nghìn năm. . .

Los Angeles, S. Olive
Chiều 20-3-1979

Ra Đi

Kỷ niệm đúng một năm quý Thượng
Tọa Huyền Quang, Quảng Độ, Thuyền
Ẩn và Đại đức Thông Bửu bị cộng sản
bắt cầm tù

Ra đi: biển cả vô cùng
Tâm tư góp lại, nhớ nhung gửi người
Biển lòng sóng vỗ mù khơi
Quê Hương, Đạo Pháp, Nụ Cười còn
đây
Trăm năm vẫn ánh trăng đầy
Nghìn năm sau nữa vẫn mây cuối trời
Ta mang chút lửa trong người
Đem về sưởi ấm cuộc đời lao sinh
Ô hay! Non nước của mình
Mà sao ta phải dứt tình ra đi ?

Los Angeles, ngày 6-4-1978

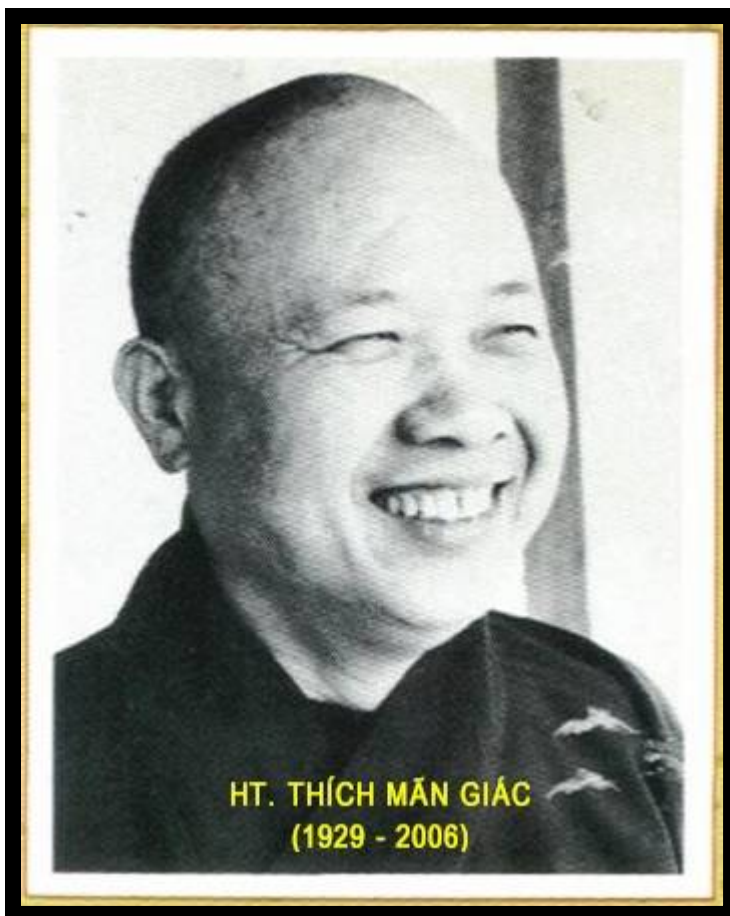

AHVN & GDPT để tang Thầy

Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm
Thành Kính Tưởng Niệm
Cố Hòa Thượng Thích Mãn Giác
Pháp Hiệu Huyền Không

**Việt
Điểu
Cao
Phi
Mãn
Giác
Nhất
Thừa
Truyền
Thật
Tướng**

**Mỹ
Châu
An
Trụ
Huyền
Không
Vạn
Đại
Đắc
Chân
Danh**

Thành viên Hội Đồng Trưởng Lão Viện Tăng Thống,
Phó Chủ tịch Giáo hội Tăng Già Phật giáo Thế giới,
Hội Chủ Tổng Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hoa kỳ,
Nguyên Quyền Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Thanh Niên,
Nguyên Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Văn Hoá,
Phó Viện Trưởng Điều Hành Viện Đại Học Vạn Hạnh,
Giáo sư, Học giả, Tác giả và Dịch giả,
Người Chủ trương Tạp chí Phật giáo Việt Nam,
Bóng mát thân thương của Đoàn Áo lam GDPT

Đã viên tịch lúc 7 giờ 55 sáng tại chùa Việt Nam,
Los Angeles, CA ngày 13 tháng 10 năm 2006
tức ngày 22 tháng 8 năm Bính Tuất.

Ngài Thọ thế' 78 tuổi, Hạ lạp 58 tuổi hạ

Chúng con thành tâm chia buồn với Chư Tôn đức
Tăng Ni và môn đồ Pháp quyền Chùa Việt Nam ,
Tổng Hội Phật giáo Việt Nam, cùng Ban Biên tập
Tạp chí Phật giáo Việt Nam .

**Kính Nguyện Giác Linh Cố Hòa Thượng
Thích Mãn Giác Cao Đăng Phật Quốc.**

Ngày Của Mẹ

Có thể ngày của mẹ này bắt nguồn đầu tiên từ phật giáo. Do chuyện một học trò của Phật Thích Ca Mâu Ni, người có thần thông giỏi nhất Mục kiền Liên (Moggallana). Vì thương nhớ mẹ đã chết hoặc vì tò mò, sau khi đắc đạo dùng thần thông đi tìm và thấy mẹ đang chịu đọa đầy khổ sở dưới địa ngục rồi sau đó cầu xin được Phật chỉ cách giải thoát cho mẹ. Lễ làm công quả bố thí hằng năm để xin xá tội cho người đã chết vào ngày rằm tháng bảy bắt đầu từ đó... Bây giờ hầu như quốc gia nào trên mặt đất cũng có đặt ra riêng một ngày để tưởng nhớ hoặc tán thán công đức của mẹ như vậy.

Tôi được mời đến chứng kiến ngày của mẹ do Hội Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm / Hải Ngoại tổ chức tại Santa Ana. Họ gọi đó là **Lễ Hội Hoa Hồng**. Quả thật đây là một cơ duyên may mắn của tôi. Vài tuần lễ trước, chị Tâm Diêu Kim Mỹ chủ biên đặc san của hội, đột nhiên mời tôi gia nhập diễn đàn và dự lễ hội hoa hồng đó. Rồi tiếp đến anh Khiết, đại diện hội và cũng là anh họ của tôi, lên diễn đàn cổ vũ khen ngợi cái quyết định "hay" của chị Mỹ thì tôi không thể đứng ở ngoài lề được nữa. Lại nhằm đúng vào dịp đã dự trừ đi chơi rông dài, lái xe hơn một tiếng rưỡi từ San Diego lên thăm bạn bè ở gần đó, tôi phải đến để gặp mặt và cảm ơn chị Mỹ, đến từ Raleigh/ NC.

Và chưa bao giờ tôi được chứng kiến một ngày của mẹ đầy đủ như ngày hôm đó. Tuy chỉ tổ chức nội bộ nhưng chương trình thật kỹ lưỡng. Kỹ thuật máy điện toán tân tiến giúp cho việc trưng bày liên tục hình ảnh của các bà mẹ trên màn vải trắng kèm với những câu ca dao tục ngữ ca tụng mang ảnh hưởng luân lý cổ điển để đọc và xúc tích..

*"Mẹ già như chuối ba hương,
Như sôi nếp một như đường mía lau.*

*"Ai rằng công mẹ bằng non,
Thực ra công mẹ lại còn cao hơn.*

*"Phước gì bằng phước mẹ còn,
Họa gì sánh họa tuổi non mãi người.*

*"Ví mà tôi đổi thời gian được,
Đổi cả thiên thu tiếng mẹ cười.*

Những gì trưng bày tuy không có một lời nói giới thiệu nhưng làm tôi thật xúc động.

Người mẹ Việt Nam, hình ảnh người mẹ của thế hệ của tôi, người mẹ chỉ biết trung thành, nhẫn nhục, thương yêu chồng con và hy sinh đã được nhắc đến. Để ngưỡng mộ và tôn thờ. Để gián tiếp dùng làm mẫu mực căn bản. Để nhẩn nhừ diu dặt... Chắc đó là chủ ý của người tổ chức? Tôi đã đọc được trong những hình ảnh đó những ý nghĩ chân thành của mẹ. Mẹ đã nghĩ nhẫn nhục không là chịu thua thiệt nhu nhược. Mẹ cũng đã nghĩ hy sinh không là chịu thua kém thiếu thốn. Ý nghĩ và hành động của mẹ phát xuất từ tình thương yêu. Từ tình thương yêu không bờ bến, không điều kiện, không trả giá và không ích kỷ.

Tình yêu đó của mẹ không có tham sân si...

Tôi ao ước, hy vọng các em bé trẻ đọc được, hiểu và cảm thông những hình ảnh với những câu nhẩn nhừ đó.

Điều tôi ao ước đổi dần thành hãnh diện và tin tưởng mãnh liệt theo biến chuyển của chương trình. Khi nghe và thấy các em bé mang gói quà, khoanh tay thỏ thẻ xin biểu ông bà; lên sân khấu đọc số tiếng Việt, hát những bài hát tiếng Việt, hát những câu thương yêu mộc mạc tôi không còn mảy may nghi ngờ. Tôi thầm cảm ơn cha mẹ các em. Chắc hẳn họ cũng có những ao ước như tôi... Họ đã đổi những ao ước đó thành việc làm và mang chia sẻ cho mọi người cùng nhìn thấy...

*"Ai bỏ cha mẹ cô hàn,
Ngày sau trời phạt đứng đàng ăn xin.*

*"Cha mẹ ngoài đi thì con dại,
Cha mẹ nhìn lại thì con khôn.*

Khi thoát bước vào cửa, bên ngoài trời nóng bức êm ả nhưng trong phòng lại mát rượi nhộn nhạo vui vẻ, tôi được một số anh chị đến rồi rít chào đón và đòi gắp cho một bông hồng lên ngực áo Họ nói hoa đỏ dành cho những người có mẹ còn sống, hoa trắng cho ai đã mất mẹ. Tôi đòi bông hồng vàng. (tiếp trang 22)

Vài Cảm Nghĩ Về Buổi Lễ Cầu An Cát Tường Cho Đại Lão Hoà Thượng Thích Huyền Quang Đức Đệ Tứ Tăng Thống G.H.P.G.V.N.T.N Tại Chùa Giác Hoàng (15/10/06)

Viết bởi Cựu Một Huynh Trưởng GDPT

Chủ Nhật, ngày 15 tháng 10 năm 2006, một buổi lễ cầu an cát tường cho Đại Lão Hoà Thượng Thích Huyền Quang, đức Đệ Tứ Tăng Thống G.H.P.G.V.N.T.N., đã diễn ra trong bầu khí âm cúng, trang nghiêm trong Chánh Điện Chùa Giác Hoàng, dưới sự chủ lễ chứng minh của Hoà Thượng Thích Thanh Đàm cùng chư tôn đức tăng ni từ nhiều nơi về, cũng như có sự hiện diện của hầu hết các GDPT vùng thủ đô nước Mỹ và phụ cận, đại diện Ban Hướng Dẫn GDPT các miền, đại diện Cựu Huynh Trưởng, các thân hào nhân sĩ, đại diện các hội đoàn thân hữu trong vùng, cùng đông đảo các cơ quan báo chí truyền thông trong đó có các thông tin viên đến từ đài VOA, RFA, Ban Phát Thanh Phật Giáo, Văn Nghệ Tuần Báo ...

Theo lời công bố lý do của đại diện Ban Tổ Chức, Huynh Trưởng Đặng Đình Khiết, một nhà giáo, buổi lễ hôm nay chính là chấp hành thông bạch ngày 27 tháng 9 năm 2006 của Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Viện Trưởng Viện Hóa Đạo, GHPGVNTN, cũng như nhằm mục đích hòa cùng một nhịp với các cơ sở hội đoàn PG khắp nơi tại hải ngoại, tổ chức lễ Cầu An cho Đức Đệ Tứ Tăng Thống, Đại Lão Hòa Thượng Thích Huyền Quang.

Người viết không phải là một phóng viên báo chí chuyên nghiệp, vì vậy, dù bài viết này cố gắng theo sát mọi diễn tiến buổi lễ từ giai đoạn chuẩn bị đến khi chấm dứt nhằm tường thuật cách trung thực các sự kiện, tuy nhiên, xin quý vị độc giả thân hữu đón nhận nó như những cảm nghĩ, tâm tình của một huynh trưởng đã ngưng sinh hoạt GDPT trong khoảng thời gian hơn hai thập niên nhưng chưa hề một phút giây phai nhạt tình Lam -- với tất cả mọi hi, nộ, ái, ố của nó, theo đúng nghĩa như một truyện tình trong cõi người ta -- nay trở lại để cùng nhau san sẻ những kinh nghiệm học hỏi gặt hái trong suốt đoạn đường đã qua, mà những suy tư ấy, ở một cung độ nào đó, biết đâu chừng là những phản ảnh tâm tư người viết trong bài tường thuật về buổi lễ Cầu An này! Bởi lẽ, trong kinh Phật có câu: *chúng sanh bệnh nên Bồ tát bệnh* ...

Bất chợt, buổi lễ Cầu An mở ra một chân trời mới lạ ... lời giảng về ý nghĩa cầu an của Hoà Thượng Thích Thanh Đàm trong buổi lễ bỗng đâu mang một sắc thái đặc biệt: *"Khi bản thân ta tập họp đông đảo tại chính điện này, cùng nhau tham dự lễ Cầu An, hãy tạm gác vấn đề chư Phật có đáp ứng cho ta hay không sang bên, nội việc có mặt trong chính điện này, ngay trong giây phút này, hiệu quả trước mắt là thân ta -- cùng tất cả mọi người -- ngưng vọng động, khẩu ta vô tranh, không vọng ngữ, và ý ta không lãng thang nghĩ điều trái quỷ tham lam, ích kỷ, sân hận, si mê. Châm dứt ác, thời đó chính là lành."*

Với thân, khẩu và ý, sự hiện diện của ta ngay tại chánh điện này, ngay tại giây phút này, lời ấy, từ một vị hòa thượng bấy

lâu vốn dĩ cười nhiều hơn nói, nghe nhiều hơn dạy bảo, với tất cả khiêm cung của một con người cũng như một nhà sư Phật Giáo, đã khai mở, dành lại cho người nghe, hay chính người viết một khoảng trống tịch lặng vô cùng cần thiết để mở cuộc suy tư trong tự do rộng rãi, thông dong, từ đó vô hình chung hòa thượng đã hoàn tất nơi người nghe -- hay thính chúng -- một tinh thần tinh tấn, độc lập và tràn ngập trách nhiệm với chính bản thân, với cuộc đời hay với tha nhân. Chợt đầu cô bé, con gái của trưởng Lê Du, và Kim Mỹ, thơ ngây hỏi: *"Chánh điện là gì hở anh?"*

Tôi lặng lẽ đảo mắt quan sát chánh điện chùa Giác Hoàng thật kỹ. Lạ lùng thay, đi chùa không biết bao bận, thế mà hôm nay mới thực sự thấy ra sự có mặt của chánh điện chùa! Kia là vòng cung trạm rỗng uốn khúc, tận phía sau là Phật Thích Ca, trước, ngay dưới vòng cung trạm rỗng là tượng Phật Sơ Sinh. Nhìn cách bài trí, tôi chợt nhớ đến tượng Cửu Long ở chùa Quán Sứ ... chánh điện ở đây quả là linh hồn, là tinh thể, biến thể của chánh điện chùa Quán Sứ năm xưa, tuy rằng thoạt nhìn sẽ không tài nào thấy ra mối liên hệ nằm ngằm rất chặt chẽ của chúng. Điều khám phá này đã khiến tôi vô cùng thích thú lẫn cảm động, nhưng cùng lúc trở nên lúng túng không biết ăn nói làm sao với bé: *"Có thể trả lời, nhưng anh ngại sau này bé sẽ bắt đền anh về tội dám coi thường bé, lúc đó anh biết lấy gì trả cho hết nghiệp tội."* Tường bé gật, ai ngờ bé nói: *"A, bố mẹ em có nói: trong đạo Phật, có lắm lúc, lắm cảnh ngộ, tuy có thể nói, nhưng tốt hơn nên giữ yên lặng. Đúng không?"* Tôi gật liền: *"Cho anh gửi lời cảm ơn bố mẹ em."*

Chánh điện chùa Giác Hoàng là như vậy, ẩn mặc, thâm trầm. Chính nơi đây thân tâm ta hiện diện, tại một nơi chốn không gian và thời gian, xa lìa tham sân si. Điều này thú vị biết bao! Trên bình diện tu chứng cá nhân, đây là điểm đầy ơn ích. Tuy nhiên, Phật Đạo, xưa nay vốn đi đứng nằm ngồi mọi thời giữa trần gian, trên con đường giải thoát, khai phóng tâm thức buộc rằng đã không dừng lại ở bình diện cá nhân đơn lẻ, mà ngay từ buổi chiều dương khai sinh nguồn đạo giác ngộ được gọi là Phật Giáo, tự buổi ấy, ngay chính bản thân Bụt cũng đã minh định cách mặc khải, nhưng khá rõ ràng, rằng: không thể có giải thoát 'biệt nghiệp' nếu sự giải thoát đó hoàn toàn vắng bóng cuộc giải phóng 'cộng nghiệp'. Tiếp thu, thành tựu và để triển khai -- có lẽ, vâng, có lẽ -- Hòa Thượng Thanh Đàm đã vi tế gói ghém bức thông điệp ấy, thực tại không thể phủ nhận ấy trong ý nghĩa *ta cùng tha nhân, cùng toàn thể mọi người kéo về gặp nhau trước chánh điện*. Và thầy tiếp: *"Cầu an, như vậy, tựa như mỗi người là một ngọn nến, khi tất cả cùng thấp lên ngọn nến, ánh sáng tỏa chiếu muôn nơi."*

Thoạt nghe, nhà luận lý học sắc bén sẽ bảo rằng: *"Ồ, cần gì! Một ngọn nến đôi khi cũng đủ!"* Luận như thế hay đấy, nhưng

bước đường luận lý kia đã vô tình bỏ quên hay cố tình lờ đi một điều quan trọng mà luận lý đã đánh rơi mất biệt. Điểm hồng ấy chính ở chỗ đã thiết lập cơ sở luận lý trên một góc cạnh khu biệt, từ đó, khước từ toàn bộ nội dung bức thông điệp cực kỳ đơn giản nhưng hàm ý rất bao la quảng đại kia. Thế nên, để thiết lập lại thế quân bình cho luận lý học, ta có thể luận rằng: “Chưa hẳn thế. Tỷ như, một giọt nước biển vốn không thể là bể cả mênh mông.” Nghe đến đây, hẳn ai không nhận là quá xác đáng. Và đúng khi nhà luận lý của chúng ta gật gù đồng ý, ta lại có thể đi tiếp bước đường nữa, “Tuy nhiên, nếu thiếu giọt nước biển ấy, thì toàn thể đại dương không thể thành lập!”

Ta nghe ra điều gì trong mớ luận lý ngược xuôi hỗn độn đó? Bất chợt người viết cảm nhận một niềm yên lặng mênh mông khoáng đạt, xóa bỏ cách hỗn nhiên mọi bên bờ chia phân, cùng quần giữa cuộc xung đột của cái *tiểu* và *đa*, cá nhân và đại thể. Thế rồi, chỉ khi bắt gặp, cảm nhận được điều hi hữu đó, bấy giờ ta mới ‘chịu’ để cho cái lời đơn giản của một vị hòa thượng được đi về hòa cùng lời ca mộc mạc của sông nước miền Nam đất Việt hiền hòa:

*Bến mộng mơ em mang theo về
Rừng trầm rừng được chan chan mùa nước
Câu khỉ câu dùa rung rinh nhịp bước*

Đón anh sang miệt vườn ngọt mùa trái chín dâng hương.
(Ghép Nửa Văn Thơ, Nguyễn Thị Kim Yến, VSi)

Từ lời của nhà sư khiêm cung Phật Giáo dẫn đến lời hát bật lên từ lòng đất chan chứa tình người, đến đây rồi, thì quả tình, luận lý học cũng đành phải bó tay! Thì chính khi luận lý bó tay, một vấn đề nhận thức nghiêm trọng đương nhiên phải được nêu lên: bấy giờ, phạm trù, hay quảng trường của cái gọi là nhận thức vốn thể tất thiết lập ở bình diện nào? Lời ấy, lạ thay, đã được đáp vào cách ôn hòa ngay trong nội dung bài thuyết pháp của hòa thượng Thích Thanh Đàm, lẫn lời ca nước lũ tràn bờ tình tự kia như hình ảnh một cảnh sen thật đẹp hiện lên trong tình không tịch tịch.

Người ta chỉ có thể tận hưởng trọn vẹn vẻ đẹp rất nguyên sơ kia, nếu như con người biết trở về với những gì mình đang có, trụ vào nó, để từ đó phóng ra một cái nhìn toàn diện trên lãnh vực tư tưởng, để từ đó có thể góp phần giải quyết những hậu quả của nền văn minh duy lý Tây Phương, khiến dẫn đến nạn chia rẽ, độc tài đang hành hoành khắp nơi. Ta sẽ nhận ra rằng ý nghĩa buổi lễ Cầu An hôm nay cùng lời ca bình dị phát xuất từ miền Nam đất Việt tự nó đã viên mãn tràn đầy. Huynh trưởng Đặng Đình Khiết, trong phần phát biểu mục đích của lễ Cầu An cũng đã đặc biệt nhấn mạnh đến sự cần thiết về phương diện văn hóa, tư tưởng của một nước Việt trong bối cảnh chung của thế giới liên lập ngày hôm nay. Ông nói:

Tiếp đến, trưởng Kim Mỹ trong phần phát biểu, vừa lưu loát vừa chân tình, cũng đã có những nét phát họa tán đồng, cùng chung một chí hướng. Ngoài ra, tôi còn nhận thấy có G.S. Đoàn Viết Hoạt, Phó Viện Trưởng Đại Học Vạn Hạnh, trong phần tiếp xúc với phóng viên đài VOA, đã nhấn mạnh đến sự phục hoạt đích thực và tất yếu của nền giáo dục văn hóa Dân Tộc và Đạo Pháp. Giáo sư trong những buổi hội thoại tâm huyết trước đây cũng đã không ngừng nêu lên vấn đề toàn-cầu-hóa trong liên hệ với vấn đề xác định vai trò, sắc thái cùng khả năng đóng góp của nước Việt -- tức Dân Tộc và Đạo Pháp -- trong bối cảnh toàn cầu hóa.

Tương cũng cần ghi nhận một sự kiện trong buổi lễ Cầu An đã khiến người viết rất xúc động, đó là phần *dâng đèn cúng Phật* cùng lời phát biểu của những đoàn đại diện các đơn vị ĐĐPT hiện diện. Trong lời phát biểu của các anh chị huynh trưởng này, là những tâm tình dâng lên Tam Bảo và Đức Đệ Tứ Tăng Thống, như lời phát biểu của huynh trưởng Lê Du, “*Chúng con cầu nguyện Đức Tăng Thống được vạn sự cát tường, pháp thể khinh an để cùng với Hoà Thượng Thích Quảng Độ, viện trưởng Viện Hóa Đạo, cùng chư tôn giáo phẩm lãnh đạo GHPGVNTN đưa con thuyền của Giáo Hội vượt qua cơn sóng gió bão táp, đem lại phúc lợi cho dân tộc và đạo pháp.*” Trong ánh sáng lung linh của hàng trăm ngọn nến, lấp ló những khuôn mặt của nhiều thế hệ khác nhau, có những mái tóc bạc phơ bên cạnh những ánh mắt thơ ngây, làm bật lên hình ảnh đầy nghệ thuật và đầy đạo vị. Trong tôi bỗng bật lên câu niệm Phật không thành lời: *Nam Mô Dược Sư Lưu Ly Quang Minh Phật*, vừa cầu nguyện cho vị Thầy tôn quý vừa cầu cho quốc thái dân an.

Buổi lễ Cầu An, với những diễn tiến thâm trầm, thăng hoa như vậy, có thể ví như giọt nước biển, với toàn thể đại dương – như trong kinh Phật từng thuyết giảng – cùng một vị mạn, bao la và giải thoát. Cầu An như vậy thật là hy hữu, hiếm có.

Lễ chấm dứt vào khoảng 4 giờ 30 chiều cùng ngày. Vợ chồng trưởng Văn Hưng phụ trách ban tiếp tân với những chuẩn bị chu đáo thức ăn bánh trái, hoa, nước suối đầy bàn đã làm cho buổi lễ tăng thêm

phần thân mật. Hiện diện trong buổi lễ có khoảng trên 300 người. Ở hàng tầng ni tôn đức, ngoài Hòa Thượng Thích Thanh Đàm, chúng tôi nhận thấy có sự hiện diện của Hòa Thượng Thích Minh Tuyên, Tổng Thư Ký GHPG Khất Sĩ trên Thế Giới. Hoà Thượng Thích Tâm Thọ, viện chủ chùa Pháp Hoa, Lancaster, Pennsylvania. Thượng Tọa Thích Kiến Khai, viện chủ chùa Hoa Nghiêm, Fort Belvoir, Virginia. Thượng Tọa Thích Minh Điền, trú tăng, chùa Hoa Nghiêm, Fort Belvoir. Đại Đức Thích Minh Châu, Đại Đức Thích Minh Tấn, trú tăng chùa Giác Hoàng, Washington, D.C....

Khách đến dự thật đông đảo, nhưng người viết chỉ nhận diện ra được một số các vị sau đây: GS Đoàn Viết Hoạt, nguyên Phó Viện Trưởng Viện Đại Học Vạn Hạnh; BS Nguyễn Quốc Quân, UBQT Cao Trào Nhân Bản; Gs. Nguyễn Ngọc Bích, cựu Giám đốc Ban Việt ngữ, RFA; Ô. Huỳnh Văn Hiệp, (Tiếp trang 21)

Cứu Trợ

Sáu giờ chiều, một buổi chiều Thu, nhưng rất oi bức, tôi có mặt tại ga xe lửa Hòa Hưng Sài Gòn. Đang dạo giác tìm các chị, thì thấy ngay bàn tay ngà ngọc của chị Tịnh Phúc vẫy vẫy. Chắc chị sợ cô em ‘ngổ rùng’ sẽ gặp khó khăn, nên đến sớm 30 phút để đón. Sau đó là ‘chị Oanh gầy’ chị đứng là gầy như Liễu- và chị Nguyệt (Đoàn Trưởng đoàn Thiếu Nữ của GDPT Giác Ngạn). Quân số đã đủ, bốn chị em xung phong, tả xung hữu đột vào rừng người đang chen lấn trước mặt, cũng may, hành trang mỗi người chỉ có một xách tay nhỏ. Leo được lên tàu, cất xong hành lý thì những hạt mồ hôi đã lấm tẩm trên mặt. Riêng tôi, năng lượng của tôi cháo lòng vừa ăn xong đã được sử dụng hết.

Đoàn tàu SF 4 đã ra khỏi thành lờ mờ còn sót lại của chiều thu, những thửa ruộng xanh đậm chạy dài hai bên đường, thỉnh thoảng điểm vài nóc nhà tranh, với vài cây cau, đằng sau lũy tre, làm tôi xôn xao một cảm giác thật khó tả- vừa thân thương, vừa nhớ nhung, vừa quen thuộc, vừa hạnh phúc. Đường xe lửa song song với Quốc lộ số 1, và chị em tôi đang trên đường đến thành phố Đà Nẵng, thành phố vừa bị cơn bão số 6 hoành hành, mong được xoa dịu một chút những vết thương của các anh chị em Áo Lam đã bị thiên nhiên đầy đọa.

Đang mãi mê nhìn và chìm lắng trong cảnh chiều tà, thì được chị Oanh đưa cho cặp bánh dày kẹp chả lụa. Các chị thật chu đáo, đã lo cho các cô em bữa ăn tối ngon lành và tinh khiết. Sau bữa ăn, tôi thiu thiu ngủ một cách yên bình trong vòng tay săn sóc, bảo vệ của hai chị. Chị Oanh và tôi gà gật trên ghế, bên kia chị Nguyệt nằm trên sàn tàu, còn chị Tịnh Phúc co người trên chiếc ghế ngắn (chúng tôi không mua vé nằm vì tiền túi không dư giả mấy). Chúng tôi cố gắng ngủ trong tiếng xình xịch của đoàn tàu di chuyển. Ngày mai còn thật nhiều việc trước mắt.

Ba giờ chiều xe ngừng ở ga Đà Nẵng, anh Thọ đã chờ sẵn trước ga và đưa ‘phái đoàn’ về nhà nghỉ một lát, rồi đưa chúng tôi sang trụ sở ban Điều hành GDPT Đà Nẵng. Anh Lâm, Trưởng ban điều hành và chị Thương tiếp đón, chúng tôi, dù rất mệt vì 24 tiếng di chuyển, nhưng vẫn hăng hái cùng các anh chị bàn việc cứu trợ cho các em đoàn sinh GDPT Đà Nẵng. Được nghe các anh chị kể về sự tàn phá khốc liệt của cơn bão Số 6, cũng như được biết đây là lần đầu tiên GDPT Đà Nẵng được một tập thể Áo Lam quan tâm, trên mi tôi vài hạt nước

Tôi lạnh run trong những cơn gió mạnh muốn cuốn và tung chúng tôi xuống biển, chị Oanh đưa cho tôi chiếc áo lạnh với nụ cười trên môi: ‘Echì mang sẵn cho em đây, chị đoán em sẽ quên áo lạnh vì Saigon quá nóng’. Tôi ấm hẳn lại với chiếc áo ấm và nhất là vì tấm lòng thương yêu săn sóc của các chị.

Lệnh di tản đã được thành phố ban hành. Bãi biển vắng hoe, vài căn nhà thấp thoáng ánh đèn. Họ đã ở lại thi gan cùng sóng gió vì không đủ điều kiện di tản. Một mái hiên nhà bên trái chúng tôi bị sập vì không chịu nổi những bao cát nặng nước. Không biết nên khóc hay cười trước cảnh nhà sập không phải vì bão mà vì ‘chống bão’. Các anh cho chúng tôi biết: giá bao cát đã tăng từ 200 đồng lên 1,400 đồng 1 bao. Sao lại có những người nữ làm

giàu từ sự họa nạn của bao người khác ???!!!!!!

Chúng tôi ăn tạm bữa cơm chiều trong một quán mà chúng tôi là những thực khách duy nhất, rồi về nhà nghỉ để chuẩn bị cho một ngày sinh hoạt trên những quận xa xôi thuộc thành phố Đà Nẵng.

Chị em chúng tôi dậy thật sớm, ăn sáng vội vàng, và đến trụ sở GDPT Đà Nẵng rất đúng giờ. Anh Lâm và các em của vài đơn vị GDPT đã vân tập. Anh Lâm giới thiệu từng người chúng tôi.

Sau đó chúng tôi lần lượt đưa những chiếc bì thư mừng manh tận tay các em, nhà bị sập trong cơn bão Số 6, và hiện vẫn chưa được sửa chữa. Nhìn những khuôn mặt bé bỏng ngỡ ngàng, bơ phờ trong những chiếc áo lam bạc màu giờ tay cầm món quà nhỏ nhoi, tôi thật xúc động, và càng xúc động hơn khi thấy những đôi mắt thơ ngây ấy ánh lên một nét cười với vài lời cảm ơn nhỏ nhỏ. Ước gì các em Oanh Vũ thân thương của tôi (ở nửa vòng trái đất bên kia) đang đi bên cạnh cha mẹ tại những cửa hàng to lớn, mua sắm chuẩn bị mừng Lễ Giáng Sinh, được làm quen với các em đang đứng trước mặt tôi. Tôi được hàn huyên với anh Quỳnh, anh nhắc lại những kỷ niệm cùng anh Vui ngày xưa, Nhưng thời gian có hạn, anh em chia tay nhau để chúng tôi tiếp tục ‘cuộc hành trình’. Rời thành phố, chị em chúng tôi ngồi trên những chiếc xe máy do các huynh trưởng lái, đưa chúng tôi đến những quận xa, heo lánh và bị tàn phá nặng hơn. Trên đường đi, tôi thắc mắc sao trong danh sách nhận quà chỉ có các em Oanh

Oanh và Thiệu???? Không lẽ các huynh trưởng ở đây đã tạo nhiều công đức nên được hưởng Hồng Ân Chư Phật???. Anh Lâm cười xòa và cho biết: Ông Bảo không phân biệt Huynh trưởng, Thiệu hay Oanh Vũ, Chi vì Huynh trưởng muốn nhường những phần quà ít ỏi cho các em. Các em còn bé nhỏ, cần được an ủi và xoa dịu cụ thể, còn huynh trưởng đã đủ sức hiểu tấm lòng và tình Lam qua t r á i t i m

Thật thảm khi thấy những cây dừa trụ đọt, những ngôi nhà ngả nghiêng hai bên đường. Chúng tôi đi trong tiếng hú của những cơn lốc, tiếng gầm gừ của những cơn sóng biển. (Cũng may bão đã chuyển hướng.)

Có một bài hát viết ‘Biển một bên, em một bên. Biển HIỀN Hòa, em lai dịu êm ‘..’ Có lẽ tác giả bài hát chưa được nhìn sự ‘hiền hòa’ của biển như tôi đang thường thức: Những cơn sóng thật cao, vượt đầu nhau và đổ xuống bờ biển tạo những âm thanh nghe thật khủng khiếp.

Chúng tôi đi từng quận một. Những quận này ở quá xa nên đây là lần nhận quà cứu trợ đầu tiên. Các em, có em mặc jupe đồng phục, nhưng áo cổ lá sen đã tặng cho sóng biển, có em mặc áo lam nhưng jupe lại bị ông Gió mượn mất. Các em ra chào chúng tôi với khuôn mặt xanh xao và bộ xương cách trí vì suy dinh dưỡng. Trong sân nhà các em là một cảnh đồ nát hoang tàn. Gạch vữa được gom lại thành từng đống, cây cối tróc gốc, trụ lá và nhà-nếu còn được gọi là nhà-không có nóc, chỉ còn những bức tường gãy nham nhở. Các cụ-ông bà nội ngoại của các em- tạm núp trong những cái hốc giữa các bức tường, được che tạm bằng vài mảnh gỗ hoặc bìa cứng để tránh mưa nắng. Ba mẹ các em đã rất cảm động trước tấm tình chúng ta dành cho họ. Có những gia đình đã nhận được 2 phần quà trước quyết định cấp thời của chúng tôi. Có những cụ già, những người dùng xe lăn đã lần lượt đến vì tưởng rằng chúng ta cứu trợ toàn bộ mọi người. Đến khi biết ra, chúng ta chỉ gửi quà đến các em trong GDPT, các cụ sa nước mắt (thật ra mỗi đơn vị GDPT chỉ có vài em, và nhiều nhất là 4 em được nhận quà).

Chúng tôi vội vàng ‘chạy trốn’ khỏi vùng đất cơ cực này vì tiền túi đã cạn, và không đủ can đảm để từ chối những đôi mắt nhìn n heo , sũng nước mắt đến sau!!!!!!

Buổi trưa, chị em chúng tôi tiếp tục đến những vùng xa. Vẫn những căn nhà tróc mái, vẫn những khuôn mặt thơ ngây hốc hác, vẫn những ánh mắt đau buồn vì mất người thân và mất nơi trú ngụ. Có những em mất cha, nhà sập, phải về nương tựa với ông bà, hoặc chú, dì và không còn đủ điều kiện trở lại trường. Tôi đã gặp một Huynh Trưởng ngành Thiệu, nhà em sập, chồng em chết trong đám gạch vụn. Em và đứa con thơ sống trong cảnh cơ cực thiếu ăn và thiếu sữa. Tuy khuôn mặt em vẫn còn sinh khí của một huynh trưởng với tinh thần BI-TRỄ-DỪNG, nhưng đôi mắt em đầy đau buồn, tràn nước mắt. Em giơ tay chào tôi theo nghi thức GDPT, nhưng tôi, tôi mất bình tĩnh không chào lại, tôi ôm em vào lòng như ôm đứa em bé bỏng, với hy vọng truyền một chút an ủi, một chút thông cảm, và một chút can đảm đến em. Các huynh trưởng trẻ Vĩnh Nghiêm ơi!!! Các em có thông cảm được nỗi bất hạnh của huynh trưởng này không???? Tôi chắc chắn là Có. Chiều hôm ấy tôi ra ga rời Đà Nẵng. Các chi Oanh, Chi Tinh Phúc, Chi Nguyệt, chi Thương, anh Lâm, anh Thọ tiễn tôi trên sân ga. Các chị đã lo lắng cho tôi đủ điều, dặn dò kỹ lưỡng, sợ tôi một mình ‘thân gái dặm trường’ (các chi hôm sau mới về lại Sài Gòn). Tàu chạy xa, các anh chị còn vẫy tay chào. Thật cảm động trước sự thương yêu của các chị, của tình Lam thân thương.

Ngồi một mình trên toa xe vắng, những hình ảnh trong ngày lại trở về với tôi: Các em bé gầy gò, xanh xao vì thiếu ăn, và rách rưới. Các em đang ở tuổi thơ ngây, phải được vui chơi và cắp sách đến trường, nhưng các em lại đau buồn nhìn các bạn cùng trang lứa vui với bạn bè, thầy cô. Gia đình các em không đủ điều kiện mua sách vở, áo quần cho các em vì tài sản đã bị cơn bão mượn hết. Giờ đây phụ huynh còn phải chạy tiền sửa lại căn nhà, chạy lo cơm từng bữa.

Ông Gió ơi!, thay vì thổi những cơn gió ác liệt, tạo những cơn sóng thần cuốn trôi mọi thứ, xin ông làm ơn thổi nhẹ nhẹ để mang mưa thuận gió hòa cho quê hương tôi. Và mọi người đủ cơm ăn, áo mặc, Các em bé thơ ngây, vô tội được tung tăng trở lại trường với nụ cười tươi trên khuôn mặt đáng yêu.

Mùa bão lụt 2006 - Quảng Diệu Ngọc Cao Minh Châu

Phật lịch 2250, ngày 07 tháng 11 năm 2006

Kính gửi Hòa Thượng Viện Chủ chùa Pháp Quang - Texas

Kính bạch Hòa Thượng,

Thay mặt Ban Hướng Dẫn tổ đình, xin tôn kính đánh lễ chúc mừng Hòa Thượng pháp thể khinh an, đồng kính thành đa tạ lòng thương quý của Hòa Thượng đã dành cho chúng con khoản tịnh tài thực hiện công tác từ thiện xã hội.

Chúng con xin Hòa Thượng xá tội cho trong việc thực hiện chương trình chậm trễ, đến nay mới hoàn tất tổng kết tường trình lên Hoà Thượng. Chúng con nhận được khoản tịnh tài này vào dịp áp Tết cuối năm, và vào lúc tắt bật đón Xuân Bính Tuất. Tiếp đến là tân niên quá bận rộn công việc phật sự, cùng các hoạt động sinh hoạt của đơn vị GDPT tại phật tự cũng như với Giáo Hội tại thành phố.

Tổng kết các từ thiện xã hội do Hòa Thượng tin cậy ủy thác, chúng con đã thực hiện trao tặng tịnh tài và phẩm vật cho trẻ mồ côi, cùng các vị già cô đơn và khuyết tật;

- Chùa Cẩm Phong tại Tây Ninh
- Chùa Đức Viên tại huyện Hương Thủy, và chùa Diệu Pháp xã Thủy Xuân Hương Thủy, Thừa Thiên Huế.
- Chùa Thiện Duyên, huyện Củ Chi.

Chúng con tâm thành cầu chúc Hòa Thượng hồng pháp độ sanh, thành đạt viên mãn.

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

Kính bạch,
Ban Hướng Dẫn- Trưởng Ban (*)

**Bản tin xin miễn ghi rõ danh tánh người gửi.
Lá thư nguyên bản và hình ảnh đã được gửi đến
Sur Ông Trí Hiền và Oanh Vũ Pháp Quang*

Quỹ Từ Bi do Sur Ông Trí Hiền khởi xướng, và Oanh Vũ Pháp Quang Texas là Mạnh Thường Quân đóng góp thường kỳ.

Quỹ Từ Bi hy vọng ACE AHGDPT Vĩnh Nghiêm Hải ngoại hãy tham gia thường xuyên trong việc đóng góp cho Oanh Vũ hải ngoại giúp Oanh Vũ bên nhà có phương tiện đi thăm các Cô Nhi Viện, các trẻ em nghèo, bệnh tật .v.v.

Ngoài việc kêu gọi đoàn sinh Oanh Vũ đóng góp, thành viên AHVN cần khuyến khích con cháu của mình bỏ ống tiền các, hoặc góp \$5 một tháng giúp các em cô nhi ở quê nhà. Điều này sẽ giúp các cháu có dịp khai mở tâm từ bi và biết nghĩ đến trẻ kém may mắn hơn mình.

Cuối tháng 1 năm 2007, quỹ Từ Bi đã nhận được \$1000 của Oanh Vũ Pháp Quang gửi về qua anh Đức Châu Vũ Ngọc Khuê.

Trong kỳ về thăm nhà vừa qua, chị Diệu Ngọc Cao Minh Châu đã có dịp đi ủy lạo các em Oanh Vũ bị thiên tai bão lụt (bằng sự đóng góp riêng của thân hữu AHVN). Chị đã viết về tình trạng nghèo khó của các em Oanh vũ quê nhà. Sur Ông muốn Oanh Vũ hải ngoại tiếp tay đóng góp để Oanh vũ quê nhà có phương tiện tài chánh để thể hiện tâm từ của mình đối với các em cô nhi trong tình trạng bi thương hơn chính các em.

Quỹ Từ Bi

Hãy Ăn Chay Để Tránh Nghiệp Sát Sinh

Tui ăn chay hơn hai năm nay cũng gọi là có chút kinh nghiệm muốn chia sẻ với quý vị:

Trước đây mặc dù tui có ngồi thiền (theo cách tài tử) nhưng không nghĩ tới một ngày mình sẽ ăn chay trường. Chỉ nghĩ tới thiền sẽ làm cho mình tập trung tư tưởng tốt hơn, thân thể khoẻ mạnh hơn. Tuy là đọc sách Phật quá chời nhưng nói tới việc ăn chay sao nghe nó xa vời quá. Cho tới một lần party của đám sinh viên VN, tui không uống bia nhiều nên ngồi canh nướng mấy con oysters, nghe tui bạn nói oysters trước khi lên 'gia`n thiêu' thì vẫn còn sống nên mới mở miệng. Tui sợ quá. Từ đó chẳng thấy mấy con oysters ngon lành gì. Cũng từ đó tui nghĩ tui CÓ THỂ ăn chay trường sau khi học xong vì lúc đó đang ở chung nhà với mấy người bạn.

Học xong mùa hè 2003, trở về nhà tuy là có ý muốn ăn chay nhưng không có gì thúc đẩy mình nên vẫn cứ trôi theo dòng đời cho đến một lần vào đọc một website Phật Pháp nào đó (hình như là thư viện Hoa Sen thì phải) sau khi đọc xong phần ăn chay tui tự nhủ mình đã đến lúc.

Mấy ngày sau đó tui order mấy cái chicken wings trong giờ trưa ở một nhà hàng mặc dù đang đói nhưng đưa lên miệng nghe nhờn nhờn không còn có thể ăn được nữa. Tui bắt đầu tập nấu đồ chay. Nồi súp đầu tiên quá mặn phải đổ tiếc đi là tiếc nhưng cũng dần dần biết nấu mấy món chính cho bữa ăn.

Khoảng hơn một tuần sau tui ăn chay luôn. "Sóng gió" bắt đầu nổi lên. Mạ tui (tui người miền trung)

là người chống đối kịch liệt nhất: "muốn đi tu thì vô chùa mà tu, tau không cản, đừng có ở đây nữa nạc nữa mỡ." Đúng như TinhDung nói người ta cứ nghĩ tu thì mới ăn chay. Rồi bạn bè: đã ốm như gì còn bày đặt ăn chay, ăn cho có sức khoẻ rồi đi làm có tiền làm việc thiện còn hơn là phải ăn chay không?.

Mấy bà chị (nhiều chuyện) ở VN: thôi ăn mặn cho mập mập đẹp trai về đây chị giới thiệu cho mấy cô đẹp lắm!. tui cứ cười cười cho qua, không như Dharma viết thư trai về đây chị giới thiệu cho mấy cô đẹp lắm!. tui cứ cười cười cho qua, không như Dharma viết thư trai về đây chị giới thiệu cho mấy cô đẹp lắm!. tui cứ cười cười cho qua, không như Dharma viết thư nhiều lắm. Công đức vô lượng.

Đó là chút "lich sử" ăn chay sau hơn hai năm của tui.

Còn quý vị? những người đã biết chút ít Phật Pháp và không còn muốn ăn thịt chúng sanh. Let me tell you this: hãy chuẩn bị và lên đường. Be prepared and get started! trước hết là chuẩn bị. hãy bắt đầu bằng cái TÂM. Điều này rất quan trọng, bạn không phải là người ăn chay đích thực nếu bạn vẫn còn thèm thịt. và không chóng thi chầy bạn sẽ ăn thịt trở lại. Do vậy đừng ăn chay ngay ngày hôm sau.

Hãy tìm đọc, coi về những nỗi khổ đau của súc vật trong các lò mổ (rất nhiều websites Phật Pháp như thuvienhoasen.org). Khi nhìn những miếng thịt, con cá trên bàn ăn, quán chiếu đến nỗi đau cùng tột của chúng sinh. Hằng đêm dành khoảng 10 - 15 phút rãi tâm từ bi đến muôn loài.

Tôi tin rằng nếu bạn thực hành mấy điều này, chỉ sau một hai tuần lễ bạn sẽ không còn ăn thịt được nữa. Khi đó bạn đã thực sự lên đường. Phần còn lại chỉ là những technique nhưng cũng rất quan trọng, bạn cần phải biết nấu ăn chút đỉnh, tìm hiểu những cách ăn uống để cân bằng dinh dưỡng (bạn phải chuẩn bị điều này song song với cách chuẩn bị tâm; Đây là chuẩn bị THÂN) thời gian đầu thường bị lose weights nhưng đừng để bị lose weight nhiều quá- Tui bị lose 10 lbs- làm cho gia đình, người thân chống đối. Theo dõi sức khoẻ nhưng chẳng có gì phải lo lắng. Theo kinh nghiệm của tui thời gian đầu người có cảm giác nhẹ đi và mau đói, ăn nhiều hơn chút ít các loại "nặng" như gạo lức, đậu, đậu hủ.

Một điều nữa, như đã nói, là người thân chống đối. Bạn phải khéo léo trong chuyện này. Nếu như vì việc ăn chay mà để gia đình xáo trộn, giận hờn là một thất bại cho bạn, và coi chừng nhiều người thân nổi sân phi báng Phật Pháp đó. Tuy nhiên cũng đừng vì sợ áp lực gia đình mà không ăn chay. Quyết tâm với phương tiện thiện xảo- đó là điều bạn nên có.

Tui sau hai năm vẫn còn bị cản trở, từ rất nhiều người: thôi ăn chừng đó đủ rồi, tu nơi tâm mình là chính...

Rồi những lễ lạc, cưới hỏi, party ở nhà bạn bè, người quen: thôi bữa nay vì bác (cô, thím,..) mà xã một bữa đi. Khó nhứt là câu hỏi của những người mới quen: Tại sao lại ăn chay vậy? Có nguyện gì mà ăn chay vậy? và

Hãy Ăn Chay Để Tránh Nghiệp Sát Sinh

(trang 21)

và thậm chí: có nguyện lấy được vợ đẹp không? nhưng cũng có những người biết Phật Pháp khen ngợi: chà, còn thanh niên mà ăn chay trường thiệt là quý hoá. Tui cũng nở lỗ mũi.

Đừng lo ăn chay sẽ làm người yếu đi. Đó chỉ là cái *tưởng* của con người thôi, chính cái *tưởng* này mới làm hại sức khoẻ. Tui tuy có xuống cân sức khoẻ vẫn rất tốt, ngủ rất sâu.

Đừng lo ăn chay sẽ làm người yếu đi. Đó chỉ là cái *tưởng* của con người thôi, chính cái *tưởng* này mới làm hại sức khoẻ. Tui tuy có xuống cân sức khoẻ vẫn rất tốt, ngủ rất sâu.

Những người ăn chay đều nói tới điều này: ngủ ít hơn nhưng vẫn tỉnh táo. Vì vậy tôi đặc biệt kêu gọi các bạn học sinh, sinh viên hãy ăn chay. Các bạn sẽ sáng suốt, thông minh hơn.

Dharma ăn chay là đúng rồi đó, tui tiếc rằng hồi đi học không ăn chay. Trước đây tui chỉ ngồi học tối đa là một tiếng là phải đứng dậy đi lại, vượt đầu khoảng 15 -30' mới ngồi vô học lại được do vậy hiệu suất học hành của tui chẳng lấy gì cao, bài vở thường bị behind, mặc dù tui thấy tui cũng thông minh chút chút mà!

Năm ngoái tui có lấy một course và tui đã ngạc nhiên về sức khoẻ của tui. Tui ngồi 12-14 tiếng ở bàn học với một sức tập trung khá cao trong vòng 2 tuần lễ.

Trên đây là một chút chia sẻ mà tui có được nên đã nói về cái tôi hơi nhiều. Xin được lượng thứ. Còn chần chờ gì nữa? Quý vị còn ăn thịt chúng sanh đến bao giờ? BE VEGETARIANS NOW!!!

Anh Khuê Cali thăm anh Cang Texas 17/1/2007

Phân Ưu

Được tin buồn thân phụ Trưởng Thiện Hải Phạm Trọng Sơn, thành viên Ái Hữu GDPT Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại là:

Cụ Ông PHẠM TRỌNG BIÊN

thất lạc lúc 8:40 PM ngày thứ Bảy, 02 tháng 12 năm 2006 tại tiểu bang Texas, hưởng Thọ 80 tuổi.

Chân thành phân ưu cùng Anh Chị Phạm Trọng Sơn và tang quyến.

Ngưỡng Nguyện Chư Phật Mười Phương tiếp độ hương linh Cụ Ông PHẠM TRỌNG BIÊN Vãng Sinh Cực Lạc Quốc.

Ái Hữu Gia Đình Phật Tử Vĩnh Nghiêm Hải Ngoại

(tiếp trang 16)

Vài Cảm Nghĩ Về Buổi Lễ Cầu An Cát Tường

Ô. Huỳnh Văn Hiệp, Phó Hội trưởng Trung Ương PGHH Hải Ngoại; Gs Đào Thị Hợi, Nghị Hội Người Việt; Cụ Phan Vỹ, Lão Đảng Viên kỳ cựu VNQDD; Ô. Trần Từ Thanh, Bí Thư Thành Đảng Bộ VNQDD vùng thủ đô Hoa kỳ và phụ cận; Ô Nguyễn Tự Cường, Giám Đốc Helsinki VietNam vùng Hoa thịnh đốn; Dược sĩ Nguyễn Mậu Trinh, Hội Người Việt Cao niên vùng Phan Vỹ, Lão Đảng Viên kỳ cựu VNQDD; Ô. Trần Từ Thanh, Bí Thư Thành Đảng Bộ VNQDD vùng thủ đô Hoa kỳ và phụ cận; Ô Nguyễn Tự Cường, Giám Đốc Helsinki VietNam vùng Hoa thịnh đốn; Dược sĩ Nguyễn Mậu Trinh, Hội Người Việt Cao niên vùng HTĐ; GS Đỗ Diễm Nhi, Chương trình Truyền hình Sứ Địa; Bà Trương Anh Thụy, nhà văn/Tổ Hợp Xuất Bản Miền Đông Hoa Kỳ; ÔB Ngô Vương Toại, Nhà báo; Ô. Trương Vũ, Phê Bình Văn Học; GS Nguyễn Quốc Khải, VietNam Review; Ô. Trần Lăng Minh, nghệ sĩ.

Đại diện các đơn vị GDPT về dự lễ Cầu An cho Đức Đệ Tứ Tăng Thống Thích Huyền Quang, người viết nhận thấy các huynh trưởng đại diện Ban Hướng Dẫn Miền Thiện Hoa, đại diện Ban Hướng Dẫn thuộc Văn Phòng II Viện Hóa Đạo; đại diện Hội Đồng Trung Ương GDPT Thiện Sinh Việt Nam trên Thế Giới; đoàn đại diện Ái Hữu GDPT Miền Vĩnh Nghiêm Miền Đông Hoa Kỳ; đoàn GDPT Pháp Hoa Lancaster, PA; đoàn đại diện GDPT Hoa Nghiêm, Fort Belvoir, VA; đoàn đại diện GDPT Thiện Sinh Giác Hoàng, Washington, D.C; đoàn đại diện GDPT Huệ Nghiêm, Richmond, VA; đoàn đại diện GDPT Vạn Phước, Tu Viện Pháp Vương, VA; đoàn đại diện GDPT Vạn Hạnh, Raleigh, NC; ngoài ra còn có sự hiện diện của các Cụ HT, Cụ Đoàn sinh, và Đoàn sinh các đơn vị GDPT nêu trên. Ban Phát Thanh Phật Giáo Tuệ Quang, HTĐ. Quý Cư sĩ PT thuộc các chùa: Giác Hoàng, Phật Bảo Tự, Hoa Nghiêm, Tu viện Pháp Vương, Tu viện Vạn Hạnh (VA), chùa Quán Âm, Maryland...

Ngày Của Mẹ (trang 14)

Với tôi màu vàng biểu hiện việc tôi đã mất cả cha lẫn mẹ. Với riêng tôi ngày này không phải chỉ để riêng cho mẹ mà là cho cả hai. Tuy việc làm và bổn phận của mỗi người khác nhau nhưng công lao, trách nhiệm và tình thương của cả hai đều bằng nhau. Mẹ mang nặng đẻ đau, cư xử dịu dàng, lo lắng giữ gìn sức khỏe cho con cái và gia đình. Cha đôi trí óc sức lực, đôi khi cả mạng sống, mang đến sự an toàn vật chất tinh thần cho gia đình, có khi cho cả quê hương, với ý chí bảo vệ đấu tranh nam tính.

Thực tế, ngoài những bà mẹ một thân một mình nuôi con, tôi cũng đã thấy rất nhiều người cha đơn độc dầy bảo nuôi nấng con cái, trai có gái có, thành người. Những người cha đó cũng có những đứa con tàn tật đau ốm. Những người cha phải đóng cả hai vai trò cùng một lúc. Những người cha khi còn khỏe mạnh thì được tâng bốc nhưng khi yếu đuối, xa cơ thì bị coi rẻ, bị ruồng rẫy... Một người bạn gái nửa đùa nửa thật đã ví người cha như một con bò. Công việc của con bò rất là giản dị. Ban ngày đi kéo cây kéo xe, chiều về được cho ăn mớ cỏ, rơm khô (không thích cũng phải ăn) rồi lại bị vắt sữa. Nếu không làm được một trong những việc đó thì thành vô dụng vô ích.

Nhìn quanh không thấy ai có bông hồng vàng.

Ngoài sự tích Mục kiên Liên cứu mẹ và nhiều chuyện khác đề cập đến việc cầu nguyện cứu khổ cho mẹ, sách Phật không đề cập đến ai khác đã cứu cha cho được bớt quả nghiệp như vậy. (Chuyện "lu đá cuội và lu bơ" trong kinh Asibandhaka-putta Sutta / một phần của Tương Ứng kinh chỉ chứng tỏ lòng thương xót cho cha thôi). *

Như vậy Phật giáo không có ngày của cha ?

Chuyện Phật Thích Ca Mâu Ni bày vẽ cho học trò của ngài cứu được mẹ ra khỏi địa ngục (quả), kết quả của những việc làm ác độc từ trước (nhân) làm tôi phân vân lẩn lẩn. Không lẽ ngài đã có cách hóa giải luật **nhân quả** (cây nào cho quả nấy hoặc làm thiện gặp thiện, làm ác gặp ác) quan trọng của chính ngài dạy chẳng? Nhưng sách Phật lại luôn luôn nhắc nhở Phật tử không được cố chấp vào kinh sách, vào những gì nghe được, thấy được, cho nên ngày của mẹ đối với tôi cũng phải là ngày của cha.

Hôm lễ hội hoa hồng đó tôi có cài một nhánh hoa trắng trên áo nhưng màu hoa trắng đó đã biểu hiện cho cả hai sự kiện cùng một lúc: tôi đã tưởng nhớ cả cha lẫn mẹ..

" Cây xanh thời lá cũng xanh,
Cha mẹ hiền lành để đức cho con.

Phúc Tuấn / Đặng đình Tuấn
Tháng 8 / năm 2006

* Một người con vì thương cha vừa chết, trong khi làm lễ hỏa táng trên bờ sông Hằng (Ấn Độ), đã xin Phật giúp làm cho cha bớt đi những quả nghiệp nặng nề. Phật bảo phải đập vỡ hai cái lu sành (một cái đựng những hòn đá cuội nặng nề ám chỉ quả xấu, và cái kia đựng bơ ám chỉ cho quả nhẹ) trong khi thả tro người chết xuống sông.

Chúc Mừng

*Nhận được tin vui, ái nữ của chị Lê Xuân Mai và
cố HT Ngô Mạnh Thu, thành viên AHVN*

cô Ngô Lê Bích Khuê và cậu Vũ Huy Tuấn

Đẹp duyên cảm sắt

*AH GDPT Vĩnh Nghiêm hải ngoại và Chi Úc Châu
xin chung vui cùng chị Xuân Mai*

*Chúc Bích Khuê ~ Huy Tuấn hiểu nhau và thương
nhau mãi mãi, cuộc sống tràn đầy hạnh phúc.*

Tiệc Tất Niên tại nhà chị Mai (NMThu)

Vào thiên đường

Thấy chân tâm

Một ngòi xuống

Dứt trầm luân

Chỉ vào sự hiện tượng đá cuội vì nặng nên chìm hết xuống đáy sông nhưng bơ nhẹ lại nổi lên trên mặt nước, Phật hỏi người con đó nếu biết có ai khác có thể làm hoán đổi vị trí của các vật đó hay biến đổi đá sỏi thành bơ chưa. Người con chợt tỉnh ngộ... Không ai khác, ngoại trừ chính cá nhân đó, có thể thay đổi được việc đó.

Kết Toán và Danh Sách Ủng Hộ AH GDPT VH

Niên Liễm 2006 (\$40)

Phạm Mạnh Hùng
Đặng Trần Hoa

Niên Liễm 2007(\$40)

Phạm Minh Tâm (đóng từ 2006)
Phùng thị Thọ (đóng từ 2006)
Dương Thị Mỹ
Cao Minh Châu
Thái Quang Minh Chính
Trần Minh Phương
Nguyễn Thị Tâm
Nguyễn ngọc Quỳnh Giao
Nguyễn Tuyết Mai
Trần Thanh Mỹ
Nguyễn Đức Cường
Nguyễn Đình Hải

Bản Tin

Trần Thanh Hiệp	\$50
Đặng Trần Hoa	\$20
Cao Minh Châu	\$20
Trần Minh Phương	\$10
Trần Thanh Mỹ	\$60

Quỹ Từ Bi

Oanh Vũ Pháp Quang	\$1000.
Đặng Trần Hoa	\$40.
Trần Thanh Mỹ	\$60

Từ ngày 21/7/06 đến ngày 31/1/07

Xin Quý AC có đóng góp cho Thủ Quỹ hoặc gửi Vị nào đóng dùm nhưng không thấy tên xin vui lòng nhắc nhở sơ sót để chúng tôi kịp thời xin lỗi và điều chỉnh.
Xin cảm ơn Quý AC. Check xin gửi về :

Debbie Q. Giao Nguyen
119C S. Kellogg Ave
Goleta , CA 93117

Báo cáo QUỸ năm 2006

Kết toán từ 1/1/06 đến 31/12/06

THU

43 Thành Viên đóng Niên Liễm năm 2006 (3 vị đóng cho 2005).
-BTC Hội Ngộ 2005 tặng Quỹ số tiền còn lại của Hội Ngộ.

- 14 anh chị ủng hộ quỹ Bản Tin.
- 4 anh chị ủng hộ cho Quỹ Kỳ Yếu.
- 15 anh chị AHVN US
và Chi Úc Châu (7 anh chị) ủng hộ cho việc phát hành Lich 2007.
Tiền này chỉ dùng cho chi phí gửi, còn lại được đưa vào Quỹ Kỳ yếu.

CHI

- * Yểm trợ cho Bản Tin.
- * Phúng điếu Tứ Thân Phụ Mẫu của thành viên mãn phần và những phúng điếu xã giao.
- * Yểm trợ tượng trưng cho LHHH 2006.
- * Ủng hộ một bàn cơm chay gây quỹ xây Chùa Vĩnh Nghiêm.

Chị Nguyễn Thị Hải Vân Đoàn Trưởng Nữ Oanh Vũ
Pháp Quang Texas tặng quỹ AHVN \$200.

Tổng Kết

Thu : \$5,019.00
Chi : \$2,101.00
Còn : \$2,918.00

Thủ Quỹ

Diệu Thu - Nguyễn Thị Tâm
Điện thoại (805) 964 9974

BAN TIN AH GDPT VN HN

*Xin cảm ơn Đại Đức Thích Minh Ân,
và xin giới thiệu cùng quý thân hữu Audio CD*

‘SỢI NHỎ TƠ ĐÀN ‘

*Ca Khúc Phật Giáo phổ thơ của nhà thơ Tuệ Nga.
Nhạc Uy Thi Ca, Giác An, và Quy Luân.
do ịnh xá Minh Quang phát hành để gây quỹ xây Chùa.*

*Quy thân hữu phát tâm ủng hộ xin liên lạc
Chùa Minh Quang
14719 SE Powell Blvd.
Portland, OR 97236.
ĐT: (530) 760-0634.*

XUÂN LY HƯƠNG

điệu quê hương ♩ = 65

Nhạc & lời: Nguyễn Hoàng

Xuân đang về khắp nẻo đường quê Mai đào đua dệt nắng
(Ai phiêu).. dạt bên bờ đại dương Mơ ngày trở lại Quê

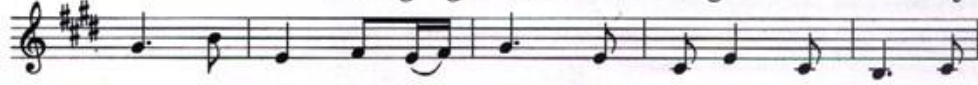
mới Em bé tung tăng ra chờ Xuân Đàn én mang tin xuân ngang
hương chắc Tết nay Mẹ vui mừng hơn Cho núi....

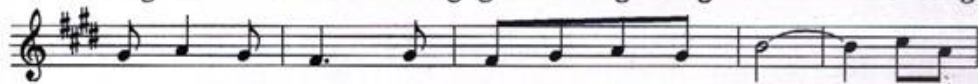
trời Ai phiêu...

.....sông người bao sâu thương

Xuân Ly

hương dẫu tàn mùa đông giá nhưng chẳng có mai đào càng

thiếu bánh chưng xanh dẫu hồi chuông xa chùa vang Thiếu đưa

hành câu đối đỏ chào Xuân Bao nhiêu năm mê mãi đi vòng ba mươi

năm Xuân đến mấy lần ...

Xuân đang về muôn lòng nở hoa Xin

(Cho cội)..nguồn Dân tộc mừng vui Oán

mẹ thôi đừng hoá đá nhìn biển đông thôi mong chờ cha Để cháu

thù tâm thành thống hối Mẹ hát ru Ca dao ngàn năm Cùng hát

con vui Xuân chan hoà

Cho cội,...

...chung ơi Xuân Việt Nam

Copyright, by GDAL Group 2007

BẢN TIN

Ái Hữu GDPT Vĩnh NghiêM

9909 Waterview Road

Raleigh, NC 27615